

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ

סֵפֶר

עֲצָתוֹ אֲמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיּוּק, אֲמוּנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשִׂוֹת לַחַיִּים,
תִּרְגְּמוּ מִמִּכְתָּבִים שְׁנֵכֶתְבוּ עַל
יְדֵי רֹאשׁ יִשְׁבֵּית תַּפְאֶרֶת הַתּוֹרָה
בְּרֶסֶלַב

הַשֵּׁפ"ג

לקבלת הקונטרס עצתו אמונה דרך הדואר התקשרו: 077-530-9648

היכל הקודש ברסלב

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
0527605715

צפת

רחוב צה"ל 1
0527608212

חיפה

0795205046

וויליאמסבורג נ.י.

Skillman Street 27
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

קרית יואל נ.י.

Premishlan Way 8
Monroe NY 10950
845.243.0563

מאנסי נ.י.

Dolson Road 32
Monsey NY 10952
347.733.7551

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
0548456150

בית שמש

רחוב ריב"ל 6
0504199751

מודיעין עילית

רחוב רשב"י 5
0527156479

קרית ברסלב נ.י.

Huschke Road 181
Liberty NY 12747

בארא פארק נ.י.

Street 41 1011
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

בלומינגטון נ.י.

Merriewold LN S 24
Monroe NY 10950
845.238.0804

קול ברסלב 079.704.0066
חיווק פאר די אידישע שטוב 079.704.0069

• טול חלק בהוצאות הדפוס והיה שותף בהפצת אור רבינו הק' ותלמידיו
• ניתן לתרום בכל עמדות נדרים פלוס על שם 'מרכז הפצה היכל הקודש'

נַעֲתוֹ אֲמוֹנָה

- א. אֵיךְ אֵנִי יָכוֹל לְבַקֵּשׁ עַל מִשְׁהוֹ שְׁאֵנִי לֹא יוֹדַע אִם זֶה טוֹב בְּשִׁבְרִילִי?.....
- ב. מִפְּרִיעַ לִי כְּשֶׁאֲשַׁתִּי לוֹעֶסֶת בְּקוֹל.....
- ג. אֵנִי מִפְּחַד שֶׁאֶכְשֵׁל, אֵיךְ אֵנִי יָכוֹל לִלְכֵּט לִישׁוֹן?.....
- ד. מִתִּי רֹאשׁ הִיִּשְׁבִּיחַ עוֹמֵה בְּרוּר מִזֶּה לְעִשּׂוֹת וּמִתִּי לֹא?.....
- ה. הָאֵם מִתֵּר לִי לִקְנוֹת הַשְּׂנֵה אֶתְרוֹג מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל?.....
- ו. הָאֵם יֵשׁ שְׁנֵי סוּגֵי נִסְחָאוֹת ל"מִכְלֵל חַיִּים" בְּכִרְסְלִי?.....
- ז. לָמָּה אֲתָם מְלַמְּדִים אֶת הַבְּחֻרִים לְהַגִּיד גִּמְדָּא בְּלִי לְהַבִּין?.....
- ח. הָאֵם בְּאֵמֶת אֶסוּר לִישׁוֹן בְּרֹאשׁ הַשְּׂנֵה?.....
- ט. הָאֵם לְהַצְבִּיעַ בַּבְּחֻרוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל?.....

אִישׁ אֲמוֹנָה

- א. אֶפִּילוֹ שֶׁהִכֵּל בְּרָאָה תִּקְרַע אֶל תַּת־אֵשׁ.....
- ב. מִי שֶׁמְסִיסִים ש"ס מִקְבֵּל צֶלֶם אֱלֹקִים.....
- ג. "שְׁפִתֵי תִפְתַּח", פִּרְשׁ יִפֹּה וּבַחֲדֵי עַל הַסֵּפֶר הַקְּרוּשׁ לְקוֹשֵׁי מוֹתֵר"ן.....
- ד. אִשָּׁה יְהוּדִיָּה מִכְבֶּדֶת אֶת הַבַּעַל, לֹא מִתְנַצֶּת אוֹתוֹ.....
- ה. הַיְלָדִים יִשְׁפִּיעוּ עַל הַבְּחֻרִים וְהֵם גַּם יִהְיוּ לַיְהוּדִים כְּשֵׁרִים.....
- ו. מִשְׁנֵיזֶה יִדְפְּאוּ אוֹתָךְ בְּנוֹף וְנִפְשׁ.....
- ז. בֹּא לְאִימֶן, רִבְנִי יִתְקַן אוֹתָךְ.....
- ח. אֲנַחְנוּ נּוֹסְעִים אֶל רִבְנֵי כְּרִי שֶׁרִבְנֵי יִתְקַן אוֹתָנוּ, אֶפִּילוֹ שֶׁזֶה נִסְיָנָה קָשָׁה.....
- ט. יוֹשְׁבִים לִיד הַצִּיּוֹן, שׁוֹמְרִים אֶת הַלֵּב וְלֹא מִדִּים שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן.....
- י. תוֹדִיעַ לְחִמּוּךְ וְחִמּוּךְ שֶׁאֵתָּה נּוֹסֵעַ לְאִמֶּן.....
- יב. צִדְקָה לְמוֹסְדוֹת שֶׁלֹּנוּ בִּירוּשָׁלַיִם עַל טְהוֹרַת הַקּוֹדֶשׁ.....
- יג. לְהַתְחִיל דֶּף חֲדָשׁ בַּחַיִּים.....
- יד. לְעוֹזֵר וְלַעֲבוֹד בְּשׁוֹתֵף פְּעִלָּה עִם חֲבֵרֵי הַהֶנְהָלָה.....
- טו. צְרִיכִים עוֹד אֲבִרָכִים שֶׁיַּעֲזִרוּ לְקוֹהֵלָה.....
- טז. לְכַמָּה שְׂוִיתֵר אֲבִרָכִים תִּתֶּנָּה מִשְׁרָה בַּקְהָלָה אוּ בְּמוֹסָד.....
- יז. תַּעֲשֶׂה סַעֲדוֹת שְׂמֻחוֹת.....
- יח. גֵּן כָּל כֶּל נִפְלָא הִקְמַתָם לְמַעַן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.....
- יט. לְטַעֵן לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁדָּחַם עַל עַם יִשְׂרָאֵל.....
- כ. קָחוּ אֶת הַמִּסְתָּבִים בְּתוֹר הַדְּרָכָה, לֹא בְּתוֹר הַקּוֹנִינִים.....
- כב. מִתֵּר לְהַתְפַּלֵּל בְּאֵמֶת הַתְּפִלָּה.....

הקמרא הקדושה יחליץ אותך מכל חטט ודורש	כד
הבנין באומן הוא מקום פדטי	כה
בציון יש רק דבר אחד: "תפלה והתבודדות"	כו
אשריכם שאתם שולחים את הבעל אל רבנו	כז
תמסר את כל הנסיעה שלך להשם ותברך, כך תהיה לך נסיעה טובה	כח
עם סבלנות ותפלה, הבית שלךם לא תתמוטט	כט
תשיר ותקרי שיש לנו רבי שדואג עבורנו	לב
באומן יש רק כתבת אחת - ציון רבנו	לב
לכבוד השנה הקדושה תחשבו רק טוב על עצמכם	לג
רוץ לציון ותבקש על השרודך שלך	לד
לעשות לעצמנו סדר יום, לנצל את הזמן	לד
אני מודה לך שעשית את העבודה הקשה בשביל כל הקהלה	לה
יישר כח שארגנת את הכל כל כך יפה, בפרט בשנה כזו	לו
משניות, בית נצחי, או את הטלפון כדי לעזר לאנשי שלומנו	לו
שכרת את הטלפון וקנית טלפון כשר	לו
הקונטרס הנפלא "א וועג צו לערנען"	לו
הנהגות לערב ראש השנה באומן	לח
אם נסלה ונפרדנו הקדוש ברוך הוא ימחל לנו	מ
אם שמחים בשבת זו - מתקנים את כל השבתות של השנה	מא
אשריכם ששלחתם את הבעל לאומן	מא
לקחת אתנו מה שרכנו במשך החג	מב
תודה השם הייתי אצל רבנו!	מג
קבלות טובות לרגל השנה הקדושה	מג
הכל תלוי במדת השמחה	מו
לך עם המשפחה שלך להתברך אצל החורים והסבים	מז
לעזור לתלמוד תורה ולכית הספר	מז
זה לא ראוי לעזוב את המשפחה בשמחת תורה	מח
מה שחטאו בין אדם לחבירו - צריכים לבקש סליחה	מט
תקבל על עצמך לראש יותר לדויד	ג
לא עושים לי טובה בזה שמחננים בישיבה	ג
הקדוש ברוך הוא עומד ומעצה לכל יהודי	נא
תענוג להתפלל עם אנשי שלומנו	נא
בשבת צריך להיות רק שמחה	נג
פעם בשבוע תעשה בנים למפצים	נד
תהיה אתה זה שמתחיל לתת מילה טובה	נה

איך אני יכול לבקש על משהו שאני לא יודע אם זה טוב
בשבילי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני חיב עוד פעם והודות על כל מה שאתם עושים עבורי ועבור כלל ישראל, השם
יתברך יתן לכם כח להמשיך בעבודת הקדש.
מאז שהתחלתי לשמוע את השעורים מראש הישיבה שליט"א חיי השתנו לגמרי
ברוך השם, התחלתי לחיות עם העצה של רבנו ז"ל, לבקש הכל מהשם יתברך, יישר כח
גדול.

אני רק רוצה לשאל דבר אחד, לפעמים אני מסגל לבקש הרבה מאד על דבר
מסים, אני מבקש פעם ועוד פעם, אבל איך אני יכול לדעת אם הדבר הזה באמת טוב
בשבילי? אולי השם יתברך באמת יתן לי את זה בסוף, אבל למעשה זה לא טוב בשבילי?
נגיח שאני מבקש הרבה שאני רוצה רכב, אני מבקש על זה הרבה מאד, אבל
הקדוש ברוך הוא יודע שאם יהיה לי רכב זה יגנב ממני, ולכן הוא לא נענה לתפלה הזו,
אני לא מקבל רכב, אבל מפיון שאני מבקש כל כך הרבה, בסוף התפלה שלי כן נענית,
ואני מקבל את הרכב, אבל במציאות זה לא טוב בשבילי.

הדבר הזה קצת מבבל אותי, איך אני יכול לבקש על דברים, בשעה שאני לא
באמת יודע מה טוב בשבילי ומה לא?

אני מקנה שראש הישיבה יוכל להבהיר לי את זה.

יישר כח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ב' פְּרִשְׁת נְצָכִים, כ"ג אָלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד ... נִירוּ יְאִיר

קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

גַּם עַל זֶה בְּעֶצְמוֹ צְרִיכִים לְשׁוֹחַח, כְּשֶׁמִּבְקָשִׁים מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ עַל דְּבָר
מִסִּים - מִפְּרָטִים אֶת זֶה גַּם: "אֲבָא יִקְרָ עֶזְרָ לִי שְׂאֲקִיבֵל אֶת הַדְּבָר הַזֶּה, וְאִם
זֶה לֹא טוֹב בְּשִׁבְלִי - שְׁלֹא אֶרְצֶה אֶת זֶה וְכו'".

מוֹהֲרָא"ש מִסְפֵּר, שְׁמַעְנוּ אֵיךְ חֲסִיד בְּרִסְלָב מִתְבוֹדֵד, הוּא מִבְקָשׁ מֵהֵשֵׁם
יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא צָרִיךְ מִגָּפִים טוֹבִים וְחֲמוּת. זֶה הָיָה לִפְנֵי הַחֲרָף, וּבִאֻקְרָאִינָה
- בְּיָדוּעַ - קָר מְאֹד מְאֹד, לְאוֹתוֹ חֲסִיד בְּרִסְלָב לֹא הָיוּ מִגָּפִים וְלֹא הָיָה לוֹ
כֶּסֶף לְקִנּוּת מִגָּפִים, וְהוּא הִתְבוֹדֵד, הוּא בִקָּשׁ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם עֶזְרָ לִי
שִׁיחִיָּה לִי מִגָּפִים, מִגִּיעַ עֲכָשׁוּ חֲרָף קְפוּא, אֲנִי צָרִיךְ מִגָּפִים, וְאִם רְבוּנוּ שֶׁל
עוֹלָם לֹא טוֹב בְּשִׁבְלִי מִגָּפִים - תֹּאִיר בִּי שְׁלֹא אֶצְטָרֵךְ אֶת זֶה, תֹּאִיר בִּי שְׁלֹא
אֶרְצֶה זֹאת".

הַמַּעֲלָה שֶׁל הַתְּבוֹדוֹת הִיא שְׁמִדְבָּרִים אֶל הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ שְׁמִדְבָּרִים
אֶל חֵבֶר טוֹב, מְשׁוֹחֲחִים אֹתוֹ כְּמוֹ שְׁמִשׁוֹחֲחִים עִם אָדָם קָרוֹב. רַבִּי נִתָּן ז"ל
סֵפֶר: "כְּשֶׁהִתְקַרְבְּתִי אֶל רַבְּנוּ ז"ל, הִגַּעְתִּי אֶל רַבְּנוּ וְסִפַּרְתִּי לוֹ כָּל מַה
שֶׁעוֹבֵר עָלַי וְכו' וְכו', אָמַר לִי רַבְּנוּ: 'נִתָּן, בֹּא גִלְדֵּךְ קֶצֶת לְטִיִּל', וְתוֹךְ כְּדִי
הִלִּיכָה הַנִּיחַ רַבְּנוּ אֶת יָדוֹ עַל כְּתָפִי וְאָמַר לִי 'וְהִלָּאָה טוֹב שְׁמִשִּׁיחִים אֶת
הַלֵּב אֶל הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ שְׁמִדְבָּרִים אֶל חֵבֶר טוֹב אֲמַתִּי'".

רַבִּי נִתָּן זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה סֵפֶר מֵאַחֵר יוֹתֵר: "כְּשֶׁרַבְּנוּ הַנִּיחַ אֶת יָדוֹ עַל
כְּתָפִי וְאָמַר לִי אֶת הַמְּלִים הָאֵלּוּ: 'וְהִלָּאָה טוֹב שְׁמִשִּׁיחִים אֶת הַלֵּב אֶל הֵשֵׁם
יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ שְׁמִדְבָּרִים אֶל חֵבֶר טוֹב אֲמַתִּי', הִבְנֵתִי שְׁכָכָר נּוֹשַׁעְתִּי, כִּי מַה
שָׂרָק יַעֲבֹר עָלַי, לֹא אֶאֱבֹד עֲשִׁתּוֹנוֹת, אֵלֶּא אֶפְנֶה אֶל הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ וְאֶסְפֵּר לוֹ
הַכֹּל".

אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִשׁוֹחֲחַ עַל הַכֹּל עִם הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ וּמִסְפֵּר לוֹ הַכֹּל, הוּא יִזְכָּה
לְכָל הַדְּרָגוֹת.

כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹכָה.

...

מִפְרִיעַ לִי כְּשֹׂאשְׁתִּי לֹועֶסֶת בְּקוֹל

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יֵשׁ לִי בְּעֵינַי שְׂאֵנִי לֹא מְסַגֵּל לְשִׁמְעַי אֵיךְ הַשְׁנִי אוֹכֵל. הַרְבֵּה אֲנָשִׁים אוֹכְלִים בְּפֶה פְתוּחַ וְזֶה עוֹשֶׂה רַעַשׁ שֶׁמֶאֱדָד מְרַגֵּז אוֹתִי, שֶׁמִּמֶּנִּי פֶּעַם שֵׁשׁ אֶפְלוּ שֵׁם לְבִעְיָה הַזֶּה...
עֵקֶר הַבְּעִיָּה שְׁלִי הִיא שֹׂאשְׁתִּי גַם עוֹשֶׂה רַעַשׁ בְּשִׁעַת הָאֲכִילָה וְזֶה כָּל כֶּד מִפְרִיעַ לִי עַד שֶׁהַרְבֵּה פְּעָמִים אֲנִי צָרִיךְ לְעֹזֵב אֶת הַשְּׁלֶחַן בְּגִלְגֵּל זֶה, אֵיךְ אֲנִי יָכוֹל לְהִסְתַּדֵּר עִם זֶה?
יִישֵׁר כָּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת הָאֲזִינוּ, ז' תְּשׁוּרִי, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד ... נִרוּ יֵאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי נִהְיָה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב: "יֵשׁ לִי בְּעֵינַי"; אֲנָשִׁים אֲחֵרִים שֵׁשׁ לָהֶם אֶת הַבְּעִיָּה הַזֶּה לֹא יִגִּידוּ: "יֵשׁ לִי בְּעֵינַי", בְּמִקּוֹם זֶה הֵם יִגִּידוּ: "לֹאשְׁתִּי יֵשׁ בְּעֵינַי, הִיא אֲכָלֶת בְּקוֹל", "לְבִעְלִי יֵשׁ בְּעֵינַי הוּא לֹועֶס בְּקוֹל"; זֶה הַבְּעִיָּה הַכִּי גְדוֹלָה, כְּשֵׁשׁ לְמִישֶׁהוּ בְּעֵינַי וְהוּא מֵאֲשִׁים אֶת הַסּוֹכְבִּים.

טוֹב שֶׁתְּשׁוּחַח עִם אֲשֶׁתְּךָ עַל הַבְּעִיָּה הַזֶּה, שֶׁמִּפְרִיעַ לְךָ לְשִׁמְעַי אֶת הַשְׁנִי אוֹכֵל בְּקוֹל, כֶּךָ הִיא תִּשְׁתַּדֵּל לֵאכֹל בְּשִׁקָּט, הִיא תִּסְגֹּר אֶת הַפֶּה בְּשִׁעַת הַלְעִיסָה, וְכֶךָ הִיא לֹא תַעֲלֵב כְּשֹׂאשְׁתָּה עוֹזֵב אֶת הַשְּׁלֶחַן כְּשֶׁהִיא אוֹכֵלֶת.

תִּקְבַּע לְךָ שְׁעוֹר בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ - וְתִתְרַפָּא. סִפְרֵי רַבְּנוּ הֵם רְפוּאָה לְכָל הַקְּשָׁיִים, מְקַבְּלִים מִחַ חֲדָשׁ, שֶׁכָּל חֲדָשׁ, יוֹצְאִים מִהַדְמִיוֹן. דְּבָרִים שֶׁהִיוּ מִפְרִיעִים - כְּבָר לֹא מִפְרִיעִים יוֹתֵר, דְּבָרִים שֶׁהִיוּ מְרַגֵּזִים - כְּבָר לֹא מְרַגֵּזִים; פֶּלֶא כְּמָה שְׁזֶה מִרְפָּא.

תִּבְקֶשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֹא יִפְרִיעוּ לְךָ. תִּפְלֶה תִּרְפָּא

אוֹתָךְ ; אִם תִּבְקֶשׁ עַל זֶה יוֹם יוֹם - אַז תִּרְאֶה שְׂיוֹתֵר לֹא יִפְרִיעוּ לְךָ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּוּ.

גִּמֵּר חֲתִימָה טוֹבָה.

...

אֲנִי מִפְּחַד שְׂאֲכָשֶׁל, אִיךָ אֲנִי יָכוֹל לָלֶכֶת לִישׁוֹן?

שְׂאֵלָה :

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִשְׂרָאֵל פַּח שֶׁהִבֵּאתָם אוֹתִי לְאוֹמֶן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, הִיָּה בְּרוּךְ הַשֵּׁם רֹאשׁ הַשָּׁנָה יִפְּה

מֵאֵד.

יֵשׁ לִי בְּעֵינַי שֶׁכִּבֵּר מְצִיקָה לִי בְּמִשְׁדֵּךְ תְּקוּפָה. בְּזָכוֹת הַשְּׁעוּרִים שֶׁל רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א בְּרוּךְ הַשֵּׁם יִצְאָתִי מִלְּכָלוֹד, עֲזַבְתִּי דְּבָרִים רָעִים, שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית רַחֲמֵנָא לִיצְלוֹ, אֲבָל אֲנִי עֲדִין נִכְשָׁל לִפְעָמִים בְּלִילָה בְּמִקְרָה לִילָה רַחֲמֵנָא לִצְלוֹ.

אֲנִי מִבְקֶשׁ הַרְבֵּה מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁזֶה לֹא יִקְרָה, אֲנִי שׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם כְּמָה שֶׁאֲנִי יָכוֹל, אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל לְשׁוֹמֵר עַל הַמַּחְשָׁבוֹת שְׁלִי, אֲבָל אֲנִי עֲדִין נִכְשָׁל.

אֲבָל הִכִּי גְרוּעַ הִיָּה בְּשִׁבְלִי כְּשֶׁנִּכְשַׁלְתִּי בְּלִיל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּלִילָה, הִיִּיתִי הַמוֹם וּמִבְהֵל מְזֵה, מִיד רָצָתִי לְמִקְנֹה וְרָצָתִי לְצִיּוֹן וְאַמְרָתִי אֶת עֲשֻׁרֵת הַמִּזְמוּרִים שֶׁל תְּקוּן הַכְּלָלִי, אֲבָל מֵאֵז תִּפְס אוֹתִי פַּחַד לָלֶכֶת לִישׁוֹן, כָּל לִילָה אֲנִי מִפְּחַד שְׂאוּלִי אֲכָשֶׁל, וְזֶה מִמֶּשׁ מִשְׁגֵּעַ אוֹתִי.

רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה תָּמִיד אוֹמֵר שֶׁהַעֲצָה לְכַפִּיתִיּוֹת הִיא לֹא לְדַחוֹת אֶת הַמַּחְשָׁבָה, אֲלֹא לְזָרֵם אֶתָּה, לְמִשָּׁל אִם חוֹשְׁבִים שֶׁהַדֵּלֶת נִשְׁאַרָה פְּתוּחָה שִׁסְכִּימוּ לָזֶה וְיִחְשְׁבוּ שֶׁזֶה בְּאַמַּת נִשְׁאָר פְּתוּחַ וְזֶה בְּסִדֵּר, אֲבָל בְּבִעְיָה שְׁלִי אֲנִי לֹא יָכוֹל לְזָרֵם עִם הַמַּחְשָׁבָה הַזֶּה, הִרִי אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִכְשֵׁל בָּזֶה.

אוּלִי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה יָכוֹל לִישֹׁר לִי אֶת הַמַּחַ, וְלִהְסָבִיר לִי מָה עָלִי לַעֲשׂוֹת.

יִישֹׁר פַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת האזינו, ז' תשרי, שנת ה'תשפ"ג

לקבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אשריך ואשרי חלקך שזכית להיות באומן אצל רבנו ז"ל על ראש השנה, רבנו אמר בפרוש (חיי מוהר"ן, סימן תו): "שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות"; ואם טבלת ואמר את התקון הכללי בציון - תקנת מה שפגמת, אתה לא צריך לדאג בכלל.

מה שאתה כל כך שבור ממה שקרה אתך באומן, נפלת למקרה לילה; כדאי שתראה את הדבורים שרבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קיז): "מה שמבלבל את האדם, כשנכנס לקדשה גבוהה כגון כשמתקרב לצדיק האמת וכיוצא, אזי דיקא יקרה לו מקרה בלתי טהור, חס ושלום, צריך לדעת כשהאדם נכנס לקדשה, מתגבר עליו היצר הרע ביותר, כי כל מה שנכנס בקדשה יותר, יש לו בכל פעם יצר הרע חדש גדול מבתחלה.

ובאמת הבלבול הזה שטות, אם יקרה לו מחמת הרהור, מי חייב בזה, ואין לו להתרעם כלל, מאחר שהוא בעצמו גרם לו". אין מה להשבר מזה, כי ממה נפשך, אם זה קרה מלחשב מחשבות רעות, הרי אין את מי להאשים, אם חושבים רע נכשלים, אינך יכול לבוא בטענות על אף אחד, כי גרמת את זה לעצמך, "ואם אינו מחמת הרהור, אזי בודאי אינו סימן רע כלל", ואם זה קרה בלי לחשב רע? אז זה לא דבר רע, "כי אם היה ענין רע, לא היו רבותינו זכרונם לברכה נותנים אותו לסימן יפה לחולה כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (ברכות נז): שקרי סימן יפה לחולה".

אלא - "ובאמת, אדרבא, מחמת שנתקרב לקדשה גבוה מאד, מחמת זה נזדמן לו". כי חכמינו הקדושים אומרים (תענית ח): 'כל המצדיק את עצמו מלמטה, מצדיקין עליו הדין מלמעלה', כשאדם מתקדש מלמטה, באים המקטרגים ומחפשים איך להפיל את האדם, שנאמר (תהלים צ, יא): "ויכיראתך עברתך", אז אין על מה להיות שבור; להפך, בגלל שהגעית אל רבנו ז"ל - לכן מגיע השטן ומתגרה בך ורוצה לשבור אותך.

מֵאֵד אֲבָקֶשׁ מִמֶּךָ, אֵל תִּשְׁבֹּר אֶת עֲצָמֶךָ וְאֵל תַּעֲשֶׂה דְקָדוּקִים וְעֲצָבִים וְכו' . אֵתָה תִּשְׁמַר מְלָה סִתְפֹל בַּעֲבֻרוֹת וְתִמְשִׁיף לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל אֵל תִּשְׁגַּע אֶת עֲצָמֶךָ, אֵל תִּהְפֹּךְ לְחֹלָה נָפֶשׁ. לֹא זֶה רְצוֹן הַשֵּׁם - לִפְחַד לָלֶכֶת לִישׁוֹן, שְׁמָא יִפְלוּ. צָרִיכִים לִפְחַד מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, צָרִיכִים לִפְחַד מִלַּעֲשׂוֹת עֲבֻרוֹת, אֲבָל לִפְחַד מִלָּלֶכֶת לִישׁוֹן - זֶה כְּבָר חֲלִי נָפֶשׁ, זֶה בַּעֲצָמוֹ יָכוֹל לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם.

תְּסוֹכֵב אֶת הָרֹאשׁ שֶׁלְךָ לְחֹשֶׁב טוֹב; בְּמָקוֹם לְחֹשֶׁב: 'אוֹלִי אֲנִי הוֹלֵךְ לְהַכְשֵׁל?' תַּחֲשֹׁב: 'יֵשׁ לִי פְאוֹת, יֵשׁ לִי זָקֵן, יֵשׁ לִי צִיצִית, אֲנִי מְנִיחַ תְּפִלִּין'; זֶה לֹא דְבָרִים שֶׁל 'אוֹלִי', זֶה דְבָרִים 'נְדָאִים'! 'אֲנִי שׁוֹמֵר שְׂבֵת, אֲנִי אוֹכֵל כֶּשֶׁר'. וְכִשֶּׁהֲשִׁטָּן גִּזְרָה אוֹתָךְ בַּחֲזָרָה לְבוֹר 'אוֹלִי אֲנִי הוֹלֵךְ לְהַכְשֵׁל?' תַּגִּיד: 'אֲנִי יְהוּדִי! אֲנִי מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲנִי לוֹמֵד, אֲנִי מִתְפַּלֵּל, אֲנִי מַהֲוֵל, אֲנִי מֵלֵא מִצְוֹת כְּרֵמוֹן'.

תִּקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע וְתַכִּין לָךְ מִיָּם לְנִטִּילַת יָדִים בַּבִּקְרָה, קַח לַמָּשָׁה סֶפֶר - אֲגֻדּוֹת חַז"ל אוֹ סִפּוּרֵי צִדִּיקִים; זֶה יִשְׁמַר עָלֶיךָ. גִּמֵּר חֲתִימָה טוֹבָה.

...

מִתִּי רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה עוֹנָה בְּרוּר מָה לַעֲשׂוֹת וּמִתִּי לֹא?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

קִרְאִיתִי מִכְתָּב [הַמְכְּתָב מוֹבָא בְּסוּף מִכְתָּב זֶה] שֶׁרֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה כּוֹתֵב לְאַבָּא, שֶׁבִּנּוּ אַף פֶּעַם לֹא שׂוֹאֵל אֶת רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה מָה לַעֲשׂוֹת וְרֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה כּוֹתֵב שֵׁם שְׁחִיבִים מוֹרָה דְרָךְ שְׂאוֹתוֹ שׂוֹאֵלִים כָּל דְּבָר.

אֲבָל אֲנִי רוֹצֶה לְהַבִּין, כִּי מִצַּד שְׁנֵי רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה אוֹמֵר שֶׁהִרְבָּה פְּעָמִים כְּשִׂשׂוֹאֵלִים אֶת רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה מָה לַעֲשׂוֹת, אֲזִי רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה מִתְחַמֵּק וְעוֹנָה לְאוֹתוֹ אֶחָד רַק בְּעֶרְךָ מָה שֶׁהוּא רוֹצֶה לִשְׁמַע; אִם כֵּן מָה מְרוֹיַחִים מִלְּשָׂאֵל אִם רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה מִמִּילָא לֹא עוֹנָה מָה לַעֲשׂוֹת?

אולי ראש הישיבה יכול להבהיר לי את הענין.

יִישַׁר פֶּחַ

תשובה:

בַּעֲזֻת ה' יִתְבָּרֵךְ – יום א' פְּרִשְׁת הָאָזִינוּ, ז' תִּשְׁרִי, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכָבוֹד ... גִּירוֹ יֵאִיר

קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (תַּנְחוּמָא בְּלָק, ח): "בְּדִרְךָ שְׁאָדָם רוֹצֶה לִילֹף, בָּה מוֹלִיכִין אוֹתוֹ", כְּפִי שְׁאָנוּ רוֹאִים בְּסִפּוֹר עִם בְּלָעַם, בַּהֲתַחֲלָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לוֹ בְּפִרוּשׁ (בַּמִּדְבָּר כב, יב): "לֹא תִלָּךְ עִמָּהֶם", שְׁלֹא יִלָּךְ לְקַלֵּל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְכֹאשֶׁר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֶה שְׁבִלְעָם כֵּן רוֹצֶה לְלַכֵּת, אוֹמֵר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּפִרוּשׁ בְּדִיוֹק לְהַפֵּךְ (שם, כ): "קוּם לֶךְ אִתָּם", מִכָּאן רוֹאִים שְׁאוֹמְרִים לְאָדָם לְהַתְנַהֵּג כְּפִי שֶׁהוּא רוֹצֶה.

כְּמוֹ כֵּן אֲנַחְנוּ רוֹאִים אֲצֵל הַמְּרַגְלִים, מִשֶּׁה רַבְּנוּ לֹא רָצָה לְשַׁלַּח מְרַגְלִים; לָמָּה צְרִיכִים לְשַׁלַּח מְרַגְלִים לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְרֹאוֹת אִם הִיא אֶרֶץ טוֹבָה, הֲרִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר בְּפִרוּשׁ שֶׁהִיא אֶרֶץ טוֹבָה! בְּכָל זֹאת אָנוּ מוֹצְאִים, כֹּאשֶׁר מִשֶּׁה רַבְּנוּ רָאָה שֶׁהַיְּהוּדִים כֵּן רוֹצִים לְשַׁלַּח מְרַגְלִים, עִם יִשְׂרָאֵל לֹא מֵאֲמִינִים לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁאֶרְץ יִשְׂרָאֵל הִיא אֶרֶץ טוֹבָה, הֵם רוֹצִים לְשַׁלַּח מְרַגְלִים לְבִדּוֹק בַּעֲצָמָם אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲזִי מִשֶּׁה רַבְּנוּ שַׁלַּח מְרַגְלִים; כִּי אִיךָ שְׁאָדָם רוֹצֶה לְהַתְנַהֵּג – עוֹזְרִים לוֹ וְהוֹלְכִים עִם הַרְצוֹן שָׁלוֹ.

כְּמוֹ כֵּן הָיָה פַּעַם אֲצֵל רַבְּנוּ, הָרַב מִבְּרֶסֶלַב רַבִּי אֶהֱרֹן הַגִּיעַ אֶל רַבְּנוּ לְפָנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְשָׂאֵל אֶת רַבְּנוּ (הוּא אָמַר לְרַבְּנוּ, הוּא חָשַׁב שֶׁהוּא שׂוֹאֵל) שֶׁהוּא לֹא יָכוֹל לְהַגִּיעַ לְאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה כִּי יֵשׁ לוֹ בֵּית מִדְרָשׁ וְהַקְהָלָה רוֹצֶה שֶׁהוּא יִשְׁאָר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אִתָּם, מַה עָלָיו לַעֲשׂוֹת? אָמַר לוֹ רַבְּנוּ שְׁלֹא יָבוֹא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּלְאַחֵר מִכֵּן רַבְּנוּ נִגָּאֵחַ לָמָּה הוּא לֹא הַגִּיעַ, שְׂאֵלוֹ אֶת רַבְּנוּ: "הֲרִי רַבְּנוּ אָמַר לוֹ לֹא לָבוֹא!" עֲנָה וְאָמַר רַבְּנוּ (ח"י מוֹהֲר"ן, סִימָן תו): "אֲנִי צָרִיךְ לוֹמַר לְשָׁנִי מַה שֶׁהוּא רוֹצֶה לְשִׁמְעַ"; רַבְּנוּ אוֹמֵר, כֵּן הוּא בְּכָל פַּעַם שְׂבָאִים לְשָׂאֵל צְדִיק עַל מְסִירוֹת נַפְשׁ אִיךָ לְהַתְנַהֵּג, אִי אֶפְשָׁר לְהוֹרוֹת לְשָׁנִי לַעֲשׂוֹת אֶת הַמְּסִירוֹת נַפְשׁ, חֲיִבִּים לְהַגִּיד לוֹ לֹא לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה.

זֶה בְּכָלֵל לֹא סְתִירָה לְזֶה שְׁחִיבִים מוֹרָה דֶּרֶךְ בְּחַיִּים. צְרִיכִים מוֹרָה דֶּרֶךְ בְּחַיִּים, רַק כֵּן אֶפְשָׁר לַחֲיוֹת. יְהוּדֵי חֵיב רַב, מוֹרָה הוֹרָאָה, יְהוּדֵי יֵרָא שָׁמַיִם שְׁמִרָאָה לוֹ אֵיךְ לַחֲיוֹת חַיֵּי תוֹרָה, חַיִּים עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַדָּבָר הַכִּי חָשׁוּב. כְּמוֹ כֵּן כְּשֶׁנִּגְשִׁים לְשִׁדּוּךְ, מְחַפְּשִׁים בַּחוּר - הַדָּבָר הַכִּי חָשׁוּב לְהִסְתַּפֵּל עָלָיו, אִם יֵשׁ לַבַּחוּר מוֹרָה דֶּרֶךְ, אִם הוּא שׂוֹאֵל כָּל דָּבָר.

כְּשֶׁזֶה מַגִּיעַ לְדָבָרִים שֶׁל מְסִירוֹת נֶפֶשׁ - שָׁם אֵי אֶפְשָׁר לְהִגִּיד לַעֲשׂוֹת מְסִירוֹת נֶפֶשׁ; זוֹרְקִים רְמָזִים, וְאִם אוֹתוֹ אֶחָד אֵכָן רוֹצֶה לְדַעַת מַה לַּעֲשׂוֹת הוּא כָּבֵר מִבֵּין מַה לַּעֲשׂוֹת. גָּמַר חֲתִימָה טוֹבָה.

...

[הַמִּכְתָּב הַנֶּזְכָּר לְעִיל :

הַלּוֹאֵי שִׁיחִיָּה לוֹ מוֹרָה דֶּרֶךְ שְׂאוֹתוֹ הוּא שׂוֹאֵל וְשׁוֹמֵעַ בְּקוֹלוֹ
בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת מִטּוֹת מִסְעִי, כ"ט תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכָבוֹד יִקְרִי ... גִּרוּ יֵאִיר

בְּשִׁלְחוֹן הַשָּׁבֶת תִּדְבֵּר אֶל הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ מַגְדוֹל וְעַד קָטָן - מֵאֲמוּנַת חֻכָּמִים. יְהוּדֵי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת רַק אִם יֵשׁ מוֹרָה דֶּרֶךְ, יְהוּדֵי יֵרָא שָׁמַיִם שְׂאוֹתוֹ שׂוֹאֵלִים כָּל דָּבָר מַה לַּעֲשׂוֹת.

תִּגִּיד לָהֶם אֵת הַמַּלְמִים הָאֵלֶּיךָ: "מוֹרָה הַדֶּרֶךְ שְׁלִי - הוּא רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה; אֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתוֹ כָּל דָּבָר. אַתָּם לֹא צְרִיכִים לְקַחַת דּוּקָא אֶת רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה לְמוֹרָה דִּרְכָּכֶם, אֲבָל אֵת זֶה אַתָּם כֵּן חֵיבִים, חֵיב לְהִיּוֹת לָכֶם מוֹרָה דֶּרֶךְ, אַתָּם חֵיבִים לְהִיּוֹת מְקַשְּׂרִים לִיהוּדֵי יֵרָא שָׁמַיִם וְלִשְׂאֵל אוֹתוֹ הַכֹּל, לְלַקֵּחַ בְּעֶקְבוֹתָיו, אִם אֲנִי כֵּן מִבֵּין אוֹ לֹא מִבֵּין".

אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ אֵת זֶה כִּי אֲנִי מְרַגֵּשׁ שְׁלִבְךָ שֶׁלָּךְ ... גִּרוּ יֵאִיר אֵין מוֹרָה דֶּרֶךְ. הוּא מְסִתּוֹכָב כָּאֵן בְּקִרְיָה, הוּא מְתַפְּלֵל כָּאֵן, הוּא עוֹשֶׂה הַכֹּל כָּאֵן, נִדְמָה אוֹלֵי שֵׁשׁ לוֹ מוֹרָה דֶּרֶךְ, אֲבָל אוֹתִי הוּא לֹא שׂוֹאֵל שׁוֹם דָּבָר מַה לַּעֲשׂוֹת.

תִּבֵּין הֵיטֵב מַה אֲנִי רוֹצֶה, אֲנִי רוֹצֶה שֶׁהוּא יִהְיֶה יְהוּדֵי כָּשֶׁר וְשֶׁהוּא יִקָּם בֵּית כָּשֶׁר, לָאוּ דוּקָא שֶׁהוּא יָבוֹא אֵלַי.

תשמע ספור, כאן בישיבה למד ... כל כך טפחתי אותו, "כאשר ישא האמן את הינק" (במדבר יא, יב), עשיתי לו שדוף, חתנתי אותו ונסיתי לעזור לו שיהיה לו שלום בית.

ויהי היום, אשתו בוכה לפני שהוא לא מתנהג אליה כמו שיהודי צריך להתנהג (בלשון המעטה), קראתי לו ודברתי אתו מאד בחריפות, אמרתי לו: "אתה תאבד את אשתך!" "כך אתה מתנהג וכו'?" "בקצור, הוא נעלב ולא הגיע יותר, הוא התחיל להסתובב אצל ...

באים אלי הבחורים לספר: "ראש הישיבה שמע? הוא מסתובב היום אצל ...", הבחורים רצו לשמע מה אני אגיב. אני אומר להם: "הלואי, אני מבקש מהשם יתברך שהעבודה שלי לא תלך לריק; הלואי שהוא ידבק ב ... הלואי שישאל אותו הפל וישמע בקולו, הוא מנהיג שלחן נפלא, הוא מדבר רק מה שמוהרא"ש דבר, אבל מה, אני אומר לך עבדא בהפקירא ניחא לה, הוא מסתובב שם, אבל הוא לא שואל ולא מצית".

וכך היה המעשה, קצת לאחר מכן התגלה הספור, הוא התגרש לצערנו, שבר את ביתו. בשבילי זה היה דקירה בלב; כל כך הרבה עבודה השקעתי בו והכל התמוטט.

אני מרחם עליך ועל הילדים שלך, לכן תכניס בהם את זה, רק את זה; במקום לתת להם מוסר "למה אתה עושה כך?" "למה אתה פועל כך?" תתמקד בדבר היחיד הזה, תגיד את המלים האלו: "תשאל את המורה דרך שלך", "יהודי צריך מורה דרך"; מורה דרכי הוא פלוני ואלמוני, זה לא אומר שהרופא הזה הוא רופא בשבילך, אבל רופא אתה צריך, חייב שיהיה רופא.

אפלו לילדים הנשואים שלך, הבנים והבנות, כל הזמן תגיד ותחזק ותשאל אותם: "יש לך מורה דרך?" "שאלת אותו אם תעשה את זה ואת זה?" "שוחחתי על זה אם תתלבש כך וכך?"

תראה איך העולם מתקדם, איך אנשים מתנהגים, זה כל כך מפחיד, זה כמו ספינה שסטה מהדרך הנכונה, ורק מי שדבוק לצדיק - הוא נשאר בדרך הנכונה.

אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חָלֵקְנוּ אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם גּוֹרְלָנוּ; מוֹהֲרָא"ש לְמַד אוֹתָנוּ
אֵת זֶה, שֶׁנִּחְזָק וְנִחְנָךְ אֶת הַיָּלָדִים לְהִיּוֹת דְּבוּק לַיהוּדִים כְּשֶׁרִים].

...

הָאֵם מִתָּר לִי לִקְנוֹת הַשָּׁנָה אֶתְרוֹג מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

הָאֵם מִתָּר לִי לִקְנוֹת אֶתְרוֹג מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁל אוֹצֵר בֵּית דִּין?

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה, י"ד תְּשָׁרִי, עֶרֶב סְכוּת, שְׁנַת

ה'תשפ"ג

לְכַבֹּד ... גְּרוֹ יָאִיר

קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִיחֵנוּ לֹא סוּמְכִים עַל שׁוּם הֶתָּרִים, אֲנִיחֵנוּ מֵאֵד מִקְפִּידִים עַל מִצְוֹת
שְׁמִטָּה בְּכָל הַחוּמְרוֹת; קַח רַק מִיִּבּוּל חוּץ לָאֶרֶץ וְשִׁמֹּר אֶת הַמִּצְוָה הַקְּדוּשָׁה
בְּכָל הַחוּמְרוֹת. חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (שִׁבְתָּ לֵּג). בְּגִלְל הָעֵבֶרָה שֶׁלֹּא
שָׁמְרוּ שְׁמִטָּה גִּרְשָׁנוּ לְגָלוּת.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁמֻקִּים מִצְוֹת שְׁמִטָּה בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת
וְשׁוּם תַּחֲכוּמִים; הוּא שׁוֹמֵר אֶת הַמִּצְוָה וְלֹא סוּמֵךְ עַל הָעֵנִיץ הַחֲדָשׁ שֶׁל הֶתָּר
מִכִּירָה, אוֹצֵר בֵּית דִּין - הוּא יִהְיֶה שְׁמוֹר מִכָּל הַצְּרוּת.
חַג שְׁמִיחַ.

...

הָאֵם יֵשׁ שְׁנֵי סוּגֵי נִסְחָאוֹת לְ"מִכְלָל חַיִּים" בְּבִרְסָלָב?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

הַקְּשֶׁבֶתִי אִידֹּ אֲתָם אוֹמְרִים אֶת הַתְּפִלוֹת שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּנִסְחַ בְּרִסְלָב, וּמֵאֵד

נִהְיֵנִי מִזֶּה.

רק רצייתי לשאל, לפי מה ששמעתי יש שני גִּסְחָאוֹת ל"מַכְלֵל חיים", אחד לשחרית ואחר למוסף, אבל בגסח שלכם שמעתי ששניהם אותו דבר, למה זה כך? יישר פנח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בראשית, כ"ד תשרי, אסרו חג, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

הגסח שמתפללים בברסלב הוא גסח מעורר מאד, הגסח הזה הוא כל כולו כסופים וגעגועים להשם יתברך. בחזרת הש"ץ של שחרית יש גסח יפה למלים "מַכְלֵל חיים", ובמוסף כשהפעל תפלה אומר את המלים "מַכְלֵל חיים" - יש גוון מעורר שכל הצבור שרים אותו ביחד, כל כל התעוררות.

אל תשפח, אל תעשה מטפל עקר ומעקר טפל; הגסח של ברסלב מאד יפה, אבל לא זה ברסלב. אם מתפללים בגסח ברסלב עדין לא הופכים לאנשיו של רבנו, ואם לא מתפללים בגסח הזה גם לא קרה כלום, העקר אצל רבנו זה תורה ותפלה. רבנו כותב לחתנו ר' יוסקא מכתב: "בקשתי מאהובי חתני, שתלמד בכל יום שיעור גמרא ופוסק, שלא תעשה חס ושלום מטפל עיקר, רק את האלקים ירא וכו', כי זה כל האדם" תלמד כל יום גמרא ושלחן ערוך, אל תעשה מטפל עקר, תראה לחיות עם השם יתברך, לפחד מהשם יתברך, כי זה כל התכלית שבשבילה נבראנו.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

למה אתם מלמדים את הבחורים להגיד גמרא בלי להבין?

שאלה:

לקבוצ ראש הישיבה שליט"א,

אני רוצה להבין למה אתם מלמדים את הבחורים להגיד גמרא בלי להבין, בדרך
הזו הם הרי אף פעם לא ילמדו אידך ללמד.

אָנִי מִבֵּין שְׁאַתֶּם לֹוֹקִים זֹאת מְשִׁיחוֹת הָרָ"ן סִימָן ע"ו, אֲבָל שְׁמַעְתִּי מִמְּשִׁפֵּי מִזְקְנֵי בְּרִסְלָב, מִנְקֵי הַדַּעַת שְׁבִירוּשָׁלַיִם, שְׂרַבְנוּ לֹא הִתְכַּוֵּן שָׂרֵק יְגִידוֹ אֶת הַמְּלִים לְכַתְּחֻלָּה, אֲלֹא שְׁאֵם לֹא מִבְּנִים כָּל כָּךְ טוֹב, שְׁלֹא יַעֲצֹרוּ - אֲלֹא יִמְשִׁיכוּ הֶלְאָה, אֲבָל לֹא לְכַתְּחֻלָּה לְהִתְיָשֵׁב רַק לְהַגִּיד אֶת הַמְּלִים.

יִישָׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשָׁרִי, אֶסְרוּ חַג, שְׁנַת ה'תשפ"ג לְכַבּוֹד ... נִירוּ יָאִיר קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קוֹדֶם כָּל, לָמָּה אַתָּה אוֹמֵר שְׁאַנִּי מְלַמֵּד בַּחוּרִים לְלַמּוֹד בְּלִי הִבְנָה? רַבְּנוּ אוֹמֵר (שִׁיחוֹת הָרָ"ן, סִימָן עו) שְׁיִלְמָדוּ כָּךְ, זֶה לֹא הֵהֱמָצָאָה שְׁלִי; לֹא אָנִי הִמְצָאתִי אֶת זֶה, רַבְּנוּ אוֹמֵר אֶת זֶה.

שְׁנִית, אִיךְ אַתָּה יוֹדֵעַ מִי הֵם "נְקֵי הַדַּעַת שְׁבִירוּשָׁלַיִם"? הֵייתָ בַּמַּח שְׁלֹו לְדַעַת שְׁיֵשׁ לוֹ מַח נָקִי? מִיֵּלָא אִם אַתָּה כּוֹתֵב שְׁמַעְתִּי מִזְקְנֵי יְרוּשָׁלַיִם - אֶת זֶה רוֹאִים שֶׁהֵם זְקֵנִים, אֲבָל שְׁיֵשׁ לָהֶם מַח נָקִי - אִיךְ אַתָּה יוֹדֵעַ לְמִי יֵשׁ מַח נָקִי?

הֵיוּ בִירוּשָׁלַיִם "זְקֵנִים" שֶׁקָּרְאוּ לָהֶם בַּכְּנִי הַזֶּה, הֵם יֵצְאוּ לְלַחֵם נֶגֶד הַסְּפָרִים שְׁמוֹהֶרָא"ש כְּתֵב בְּשָׂכִיל לְקָרֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. אוֹמֵר מוֹהֶרָא"ש, כָּל אֵלּוּ יֵשׁ לָהֶם בְּרֵאשִׁים צוּאָה רוֹתַחַת, הֵם בְּכָלֵל לֹא נְקֵי הַדַּעַת, הֵם טְנוּפֵי הַדַּעַת שְׁבִירוּשָׁלַיִם. כָּךְ מְפָרֵשׁ רַבְּנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֶרָ"ן חֵלֶק א, סִימָן סא) אֶת מָה שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (עֲרוּכִין כא): "הַלּוֹעֵג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים נִדּוֹן בְּצוּאָה רוֹתַחַת", אֲלֹה שְׁמֹזֶלְזֵלִים בַּסְּפָרִים שְׁמֹגְלִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא - יֵשׁ לָהֶם צוּאָה בַּמַּחֵם.

מָה אַתָּה מְפַחֵד לְהַסְתַּכֵּל בְּעֶצְמְךָ וּלְרֹאוֹת אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ? קַח אֶת הַסְּפָר הַקְדוּשׁ שִׁיחוֹת הָרָ"ן סִימָן ע"ו וְתִלְמַד אֶת זֶה פַּעַם וְעוֹד פַּעַם וְתִגִּיד בְּעֶצְמְךָ מָה כְּתוּב שָׁם; אַתָּה יָכוֹל לְתַרְגֵּם אֶת זֶה בְּכָל הַשְּׁפוֹת; אִידִישׁ, אַנְגְּלִית, הִיסְפָּאנִית, טוּרְקִית; אֲדָרְבָּה, תִּגִּיד אַתָּה מָה פִּרוּשׁ הַמְּלִים הָאֵלּוּ: "שְׁאַנִּי

צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין, ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל, אפילו שלא מבינים כלום שיאמרו את המלים, ובסוף יבינו, רק יכניס מחו בהלמוד, ויאמר כסדר בזרזות וממילא יבין, שאדם לא ישבר כשהוא רואה שהוא לא מבין מה שלמד, כי עצם זה – שרוצים להבין מיד – מקשה על הבנת הלמוד, אלא יאמר רק את המלים כסדרן וממילא יבין. "ואם לא יבין תכף, יבין אחר כך, ואם ישארו איזה דברים, שאף על פי כן לא יוכל לעמד על כוננו – מה בכך? כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (שבת סג.; עבודה זרה יט): 'לגמור ונהדר לספור, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שגאמר (תהלים קיט, כ): 'גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה', כי על ידי רבוי הלמוד, שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבור כמה פעמים אלו הספרים שלומד – לגמורם, ולחזור להתחיל ולגמורם פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין וכו'".

רבי נתן ממשיך ואומר שם: "ודבר הרבה מאד בענין זה, ואי אפשר לבאר דברים אלו בכתב היטב, אבל באמת הוא דרך עצה טובה מאד בענין הלמוד, כי על ידי זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד, לגמר כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדקדוק גדול, כי זה מבלבל מאד מן הלמוד", רבינו הרבה לדבר מדרך הלמוד, שלא יחפשו להבין מיד כשולומדים, אלא שילמדו הרבה בלי הבנה עד שיזכו להבין; כשולומדים על סדר דרך הלמוד זוכים להגיע להרבה יותר מאשר כשולומדים לאט ומתבוננים בכל מילה, שזה רק מפריע ללמוד, "וכמה בני אדם פסקו מלמודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שלהם, ומאומה לא נשאר בידם.

אבל כשירגיל עצמו ללמד במהירות כנזכר לעיל – בלי דקדוקים הרבה, התורה תתקיים בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך מדרשים וספרי הזוהר וקבלה, ושאר ספרים כלם, וכבר מבאר שיחתו של רבנו זכרוננו לברכה, ששוב לאדם שיעבר בחייו בכל הספרים של התורה הקדושה". (שיחות הר"ן, סימן כח). עיין שם.

הייתי מִיעֵץ לך לא להִתְנַפֵּחַ עִם אָף אֶחָד; לא עִם הַנְּעָרִים וְלֹא עִם הַזְּקֵנִים, אֲפֹלוּ שְׂמֻכָּנִים אוֹתָם נִקְיִי הִדַּעַת שְׂבִירוֹשָׁלַיִם'.

מוֹהֲרָא"ש זְכוּרֵנוּ לְבָרָכָה כּוֹתֵב בְּצִוְאָה (צִוְאָת מוֹהֲרָא"ש, אוֹת יג):
 "וּכְשֶׁתִּגִּיעוּ לְעוֹלָם הָאֵמֶת אַז תִּיּוֹכְחוּ צִדְקַת 'סֵדֶר דֶּרֶךְ הַלִּימוּד' שֶׁל רַבֵּינוּ
 ו"ל, וְעַל כֵּן מָה וְלָמָּה לָכֶם לְהִתְנַפֵּחַ, טַעְמוֹ וְרָאוּ כִּי טוֹב הָשֵׁם, הִרְגִּילוּ
 עֲצָמָכֶם לָזֶה וְאַז תִּרְאוּ וְתִרְגְּשׁוּ כָּל מִינֵי טַעְמִים בְּחַיִּיכֶם, כִּי הַתּוֹרָה הִיא
 חַיּוּתָנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, חַיּוּת גְּשָׁמֵי וְחַיּוּת רוּחָנִי, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ
 מְטַעֵה עֲצָמוֹ בָּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, וְיִוְדַע אֲשֶׁר עֵיקַר הַלִּימוּד הוּא רַק לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ וְלִימַד עַל מִנְתְּ לְקִיִּים מַצּוּוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לוֹ
 יִתְבָּרֵךְ", עֵינֵי שָׁם.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

הָאֵם בְּאֵמֶת אֶסוּר לִישׁוֹן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה?

שְׁאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

זְכִיתִי בְּרוּךְ הָשֵׁם לִהְיוֹת בְּאוֹמֶן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהִיטִי בִּבְנֵן הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ עִם רֹאשׁ
 הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א, רִאִיתִי שְׂרָאשׁ הַיְּשִׁיבָה מְקַפֵּיד שִׁיקוּמוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּבִקּוּר לִפְנֵי עֲלוֹת
 הַשַּׁחַר, וְגַם שְׁלֹא יִלְכוּ לִישׁוֹן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאִמְצַע הַיּוֹם.

אַז רְצִיתִי לִשְׁאֹל, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂרָאשׁ הַיְּשִׁיבָה עוֹבֵד בְּכוּחוֹת שְׂמִימִים בְּלִי שָׁנָה בְּלִי
 אֶכֶל, רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א מִתְפַּלֵּל לִפְנֵי הַעֲמוּד, מוֹסֵר שְׁעוּרִים, מְשַׁמַּח מֵאוֹת וְאַלְפֵי
 יְהוּדִים, אֲנִי בְּכָלֵל לֹא מִבִּין מֵאִיפֹה רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה לִזְקַח אֶת הַכוּחוֹת הָאֲדִירִים; אֲבָל אֲנִי
 בֶּן אָדָם פְּשוּט, אֲנִי מִתְּשֶׁ מִהֲנִסִּיעָה, מִמֶּשׁ גָּמוּר, אֲנִי בִקְשֵׁי חֵי, אֲנִי לֹא מְסַגֵּל לִישׁוֹן
 בְּמִטּוֹס וּבְאוֹטוֹבוֹס, הַשָּׁנָה הִנָּסִיעָה הִתְּהָ לִּי עוֹד הִרְבֵּה יוֹתֵר קֶשֶׁה מִכָּל הַשָּׁנִים,
 כְּשֶׁהִגַּעְתִּי לְאוֹמֶן כְּבֵר בְּאֵמֶת הָיוּ צְרִיכִים לְשֹׂאֵת אוֹתִי עִם מְטָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲזָר
 שִׁכְלָתִי לָלֶכֶת עַל שְׁתֵּי רִגְלֵי עַד לְמְטָה; הַשְׁאֵלָה שְׁלִי הִיא, הָאֵם אֲנִי חַיִּיב לְמַסֵּר אֶת
 נַפְשִׁי לֹא לִישׁוֹן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּפֶרֶט שְׂאִנִּי מִגִּיעַ עִם יְלָדִים קִטְנִים?

קראתי בעצתו אמונה שראש הישיבה מעיר את הילדים בעלות השחר כי הוא מרחם עליהם, אני גם לא חושב שהילדים צריכים לישן אם הכל בסדר וכשורה, אבל אני חושב על בריאות הילדים, שוכבים אחרי החג עם חם, מותשים ויגעים.

אני מבטל את דעתי בפני ראש הישיבה, אם התקון של השנה תלוי בזה שלא ישנים בראש השנה אז אעיר את עצמי ואת הילדים שלי, לא אישן; אבל זאת השאלה שלי, אם זה אכן כך, אני הרי לא נמצא בשמים ואעשה הכל כדי לזכות לשנה טובה ורגועה.

הגם שזה לא נוגע לעכשו, אוחזים כבר אחרי ראש השנה, אבל אני זוכר שבכל השנים בפועל מגיע למעשה אני חושב שחבל שלא שאלתי את ראש הישיבה לפני החג על זה, שאדע איך להתנהג.

ייתכן

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בראשית, כ"ד תשרי, אסרו חג, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אני בסך הכל אומר מה שמוה"ר א"ש אומר. כשבאים לאומן אני אומר כל שנה לאנשי שלומנו מה שמוה"ר א"ש אומר, מוה"ר א"ש אומר (הנהגות ראש השנה, סדר קימה): "צריך שתדע בני, שמוכא בפוסקים בשם הירושלמי, 'מאן דדמיך בריש שתא, דמיך מזליה', מי שישן בתחלת השנה, ישן את מזלו של כל השנה, ולכן צריכים להזהר ביותר בראש השנה לקום קדם אור היום שיהיה ער".

אם אין לאדם כח, הוא מת - צריכים להזהר מאד ללכת לישן בזמן ולנוח, ואם אדם אינו בכחותיו - במוכן שלא יתאמץ יותר מיכולתו.

העקר תשמח שהיית אצל רבנו ז"ל בראש השנה באומן, רבנו אומר (חיי מוה"ר, סימן תג): "ומי שזוכה להיות על ראש השנה, ראוי לו לשמח מאד מאד", צריך לשמוח כל השנה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

האם להצביע בבחירות בארץ ישראל?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני גר בארץ ישראל, ובשבוע הבא יש עוד פעם בחירות, ואני לא יודע מה לעשות.

כל האנשים בסביבתי הולכים לבחירות, בכל יום מתפרסמים עוד עתונים חרדיים שכותבים באותיות קדוש לבנה בשם גדולי ישראל שמי שלא הולך לבחור מחלל שם שמים, ועוד כל מיני מצוות שפועלים בזה שהולכים לבחור, בזה שמכניסים מעמדים חרדיים בכנסת המינים ימנעו כל מיני חלולי שבת ועוד. מה אני עונה לכל אלו שמראים לי את הטענות האלו? כמו כן אומרים לי שאפילו הרב הקדוש מסאטמער זכותו יגן עלינו, אם הוא היה חי בימינו, הוא גם היה מצוה ללכת לבחירות, כי היום זה כבר שונה מפעם.

אני תלמיד היכל הקדש, ואני רק רוצה לשמע מה ראש הישיבה שליט"א אומר על ענין זה.

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נח, כ"ח תשרי, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אל תלך לבחירות הטמאות. אנחנו - תלמידי היכל הקדש - שומרים מרחק מהערב רב, אנחנו לא הולכים לבחירות. מוהרא"ש זכותו יגן עלינו אמר לנו שלא נתעסק עם הערב רב, שלא יהיה לנו שום שיכות אתם.

אל תכניס עתונים לבית; העתונים מזיקים מאד. כמו כן אל תקרא את העלונים והחוברות שיש להם שיכות עם המפלגות; הם פלס בלוף גדול, כל פלו שקר ואלה שאומרים שזו מצוה ללכת לבחור - זה פלו ליצנות; הם שרים: "מיר מיינען נישט קיין פבד, מיר מיינען נישט קיין געלט" (אנחנו לא רוצים פבד, אנחנו לא רוצים כסף) - אבל הכל רק בשביל פבד וכסף.

חס ושלום להגיד על הצדיק, הרבי הקדוש מסאטמער זכותו יגן עלינו, שמסר את נפשו כל ימיו לזעק את האמת, בבחינת אחד היה אברהם, שהמדינה היא מרידה במלכות שמים – שבימינו הוא היה אומר אחרת; חס ושלום להגיד כך.

אל תתנוכח עם אף אחד, חבל להכנס בוכותים; בזמן הזה אתה יכול ללכת להפצה, להפיץ את האמונה לעוד אנשים, להפיץ את העצות המתוקות שמוהרא"ש מסר לנו מרבנו ז"ל.

מוהרא"ש הוציא ספרים יפים שהמפיצים יפוצו בכל פעם שיש בחירות; אחד הספרים הוא 'יש במי לבחר'. בספר הזה מוהרא"ש מגלה שאדם יבחר לעבד את השם יתברך ושלל תהיה לנו שום שיכות עם המפלגות.

המדינה לא יכולה להתקיים כי זה נגד התורה; מדי תקופה היא שוב מתפרקת ושוב מנסים להקים אותה והיא שוב מתפרקת; שהשם יתברך כבר ישלח לנו את משיח צדקנו וכל היהודים יחזרו בתשובה ויבנה את בית המקדש השלישי, במהרה בימינו אמן.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

איש אמונות

אפילו שהכל נראה תקוע אל תתיאש

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת שופטים, ו' אלול, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד אהובי ... גרו יאיר, בורו פארק

אני יודע שכל כך קשה לך, אתה כל כך שבור; כבר חשבת לפני כמה
שנים שיהיה לך את השדוף שלך, היית בטוח שיחטפו אותך בגיל צעיר,
ועוברת שנה ועוד שנה ושום דבר; שום דבר לא הולך, שום דבר לא זו,
נראה שהכל תקוע כל הדלתות נעולות.

בכל זאת אבקש ממך אח אהוב, חברי ולבבי, אל תתיאש; תתאחז
ותחזיק מעמד, תשאר באמונה שלך, תשאר עם אמונת חכמים, תשאר עם
כל הסגלות שאתה עושה, אבקש ממך, שלא יהיו לך קשיות על הקדוש
ברוך הוא, שלא יהיו לך תרעומות, גם לך יזרח האור, הישועה שלך תבוא,
יהיה לך שדוף.

תמשיך עם התבודדות ותפלה; תבקש מהשם יתברך, תבכה אליו,
תגיד לו:

"רבנו של עולם, אני מאמין בך, אני לא עוזב אותך; אני מבקש ממך
תן לי את זיווגי, אני כבר כל כך רוצה להתחתן, אני רוצה להיות טהור, אני
לא רוצה לפגם בבגדתי. אני כל כך רוצה להיות טוב, עזר לי, אנא ה'
הישיעה נא, בזכות הצדיקים שמסרו את נפשם למענך".

אחי חזק ואמץ.

בתיבה וחתומה טובה.

מי שמסים ש"ס מקבל צלם אלקים

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת כי תצא, י' אלול, שנת ה'תשפ"ב
לקבוד יקירי ... גרו יאיר

אני מקווה שאתה רוקד כל יום על הזכות שיש לך בהפצת העצות של רבנו
ז"ל, עצתו אמונה - לכל העולם. צא לרקוד כמה פעמים ביום אצלך בבית
המדרש עצתו אמונה, ותודה להשם יתברך שאתה עוסק בעבודה כה קדושה.
הנה לך ספור לעצתו אמונה לילדים:

"רבי קדוש, עזר לי שכל הילדים שלי ילמדו ש"ס ויסימו את כל
הש"ס!" כך יושב חייקל בציונו של רבנו ובוכה.

ילדים יקרים, לרבנו ז"ל היה תלמיד מאד קרוב, חייקל, קראו לו:
"חייקל החזן"; הוא היה שר יפה מאד. רבנו מאד אהב לשמע אותו שר,
הוא היה תלמיד נאמן מאד.

אחר כך כשרבנו הסתלק מהעולם היה רבי חייקל תמיד הולך לציונו
של רבנו להתפלל על עצמו, על ילדיו ועל כל עם ישראל; הוא היה
מתבודד שם, הוא היה מבקש את כל הבקשות שלו.

ילדים, אתם יודעים שבאמת אפשר בכל מקום לבקש מהשם יתברך,
השם יתברך מקשיב לכל אחד, לא משנה מי הוא ואיפה הוא נמצא, אבל
השם יתברך עוד יותר מקשיב פשהולכים לציון של צדיק; בציון של צדיק
השמים פתוחים, התפלות עולות שם מהר מאד.

פעם שמעו איך שחייקל יושב ליד הציון ובוכה אל רבנו: "רבי, אני
מאד מבקש ממך, תעזר שכל הילדים שלי ילמדו ויסימו ש"ס, כי שמעתי
מרבנו שמי שמסים ש"ס מקבל צלם אלקים, פנים מאירות, פנים קדושות
ומאירות; רבי, אני מאד מבקש ממך שכל הילדים שלי וכל הדורות אחרי
כלם ילמדו את הגמרא הקדושה ויסימו אותה".

ילדים יקרים, מי שרוצה לזכות לפנים מאירות, מי שרוצה קדושה על
הפנים - שיתחיל ש"ס. כל אחד יכול להצליח בזה, לא צריכים בלמוד אלא
אמירת המלים.

תתחילו מסכת ברכות ותאמרו את המלים לפי הסדר אפלו בלי להבין;
זה לוקח קצת זמן, זה לא הולך ברגע אחד; אם לומדים כל יום בזמן הפנוי
קצת גמרא – זוכים תוך זמן קצר לעשות סיום על מסכתא, ואחר כך על עוד
מסכתא – עד שזוכים לסיום ש"ס.

כל הילדים באים ושרים: "רבנו הקדוש אמר, מי שמסיים ש"ס זוכה
לצלם אלקים, פנים קדושות ומאירות".

תבקש מהציר שצייר את ציונו של רבנו ז"ל ויהודי יושב על הרצפה
עם הידים לשמים, ובצד ילד בן עשר עם פנים מאירות, שיצאו קרנים
זורחות מהפנים.

חזק ואמץ אחי; אנחנו כבר נוסעים אל רבנו, אתה תבוא לציון בידיים
מלאות; כל כך הרבה יהודים החיית ועוררת לתשובה.
שנה טובה ומברכת.

...

"שפתי תפתח"; פרוש יפה ובהיר על הספר הקדוש לקוטי

מוהר"ן

בעזרת ה' יתברך – יום א' לסדר פי תבוא לאומן, ט"ו אלול, שנת ה'תשפ"ב
לכבוד יקירי ... גרו יאיר

חזק ואמץ בעבודת הקדש שלך, עם הקונטרסים השבועיים "עצתו
אמונה" ו"איש אמונות".

אני מקנה שתתחיל לעבד על הפרוש החדש: "שפתי תפתח"; פרוש
יפה ובהיר על הספר הקדוש לקוטי מוהר"ן. הפרוש מייסד על הספר הקדוש
שפת הנחל, דרשות מוהרא"ש ואשר בנחל. לא חדשתי כלום בפרוש הזה,
רק פרשתי והסברתי בדרך קלה לבני הנעורים, שגם למחות של ימינו יהיה
טעם, רגש – בספר הקדוש לקוטי מוהר"ן; שהם גם יזכו למה שרבנו ז"ל
אומר (חיי מוהר"ן, סימן שמט): "שיכולין להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי
למוד הספר שלו", ואמר, שמי שישב ויעסוק בספריו רק בלי קנטור ונצחון,

וַיִּסְתַּכַּל בּוֹ בְּאַמָּת, אֹז בְּנֻדָּאֵי יִהְיוּ נִבְקָעִין אֶצְלוֹ כָּל גִּידֵי קִשְׁיֹת לְכַבּוֹ, וְאָמַר בְּזוֹ הֶלְשׁוֹן: "סַע וְעֹט אִים אֲלַע אֲדַעֲרֵן טְרַעֲנַעֵן".

קָרָאתִי לְפָרוּשׁ בְּשֵׁם "שְׁפָתֵי תִפְתַּח". שְׁפָתֵי יֵשׁ בָּהּ אֶת הַמֶּלֶה "שְׁפָת" כִּי זֶה מִיָּסֵד עַל סֵפֶר "שְׁפָת הַנֶּחֱל", וּבִיּוֹד מְרָמֵז שָׁמִי. וּמִכִּיּוֹן שָׁרְבָנוּ וְ"ל פּוֹתַח אֶת הַפֶּה שְׁיִדְכְּרוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; אִם לֹמְדִים אֶת סִפְרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ לְקוּטִי מוֹהֲרֵן נַעֲשֶׂה "שְׁפָתֵי תִפְתַּח", מִתְחִילִים לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחַם עָלֵי שְׂאוּכָל לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה וּלְתַקֵּן הַכֹּל, שְׂאֲתַקֵּן אֶת נַפְשִׁי, רוּחִי וְנִשְׁמָתִי, שְׂלֹא אֶצְטָרֵךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִהֲצַדִּיקִים הַקְדוּשִׁים.

תִּסְדֹּר אֶת הַפָּרוּשׁ כְּמוֹ גִּמְרָא, עִם רִשׁ"י וְתוֹסֵפוֹת בְּצַדִּידִים. תִּכְנִיס אַרְבַּע שׁוּרוֹת מִהַפָּרוּשׁ לְמַעֲלָה, כִּנְגֹד אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁל שֵׁם הַיְיָ"ה, וּכְנֹגֵד אַרְבַּעַת הַעוֹלָמוֹת וְכו'.

אֲנִי מְקַוֶּה לְשַׁלַּח לָךְ עֶכְשָׁו אֶת הַתּוֹרָה הַשְּׁנִיָּה.

הַשֵּׁם יַעֲזוֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

אִישָׁה יְהוּדִיָּה מְכַבֶּדֶת אֶת הַבַּעַל, לֹא מְחַנֶּכֶת אוֹתוֹ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם א' לְסֹדֶר כִּי תְּבֹא לְאוֹמֵן, ט"ו אֱלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ב

מֵרַת ... תַּחֲנִי

שְׁמַעְתִּי אֶת הַהוֹדָעָה.

אִם יֵשׁ לָכֶם חַיֹּת מִרַבְּנוּ וְ"ל תִּשְׁתַּמְּשׁוּ עִם זֶה לַעֲצֹמְכֶם וְתַחֲיוּ עִם זֶה, אֲבָל לֹא לְדַחֲף אֶת זֶה לְשֹׁנִי. אִי אֶפְשָׁר לְכַפּוֹת עַל הַשְּׁנִי לְהִיּוֹת חֲסִיד בְּרִסְלָב, בְּפֶרֶט עַל הַבַּעַל; הַתַּפְקִיד שֶׁל אִשָּׁה יְהוּדִיָּה זֶה 'לְכַבֵּד' אֶת הַבַּעַל וּלְשַׁמַּח אוֹתוֹ בְּדֶרֶךְ שְׁלוֹ, לֹא 'לְחַנּוּךְ' וּלְתַת לוֹ אֶת הַהִרְגָּשָׁה שְׂאִין לוֹ שְׂכָל.

אִשָּׁה שְׂזֻכְתָּה לְבַעַל שֶׁהוּא לֹא הִכִּי חֲרִיף וְלֹא חָכָם גָּדוֹל, אִם הִיא אִשָּׁה כְּשֶׁרָה, אִשָּׁה חֲכָמָה - בְּחֻכְמָתָהּ הִיא תִּתֵּן לוֹ אֶת הַהִרְגָּשָׁה שֶׁהוּא חָכָם וְתִהְיֶה

אותו לכתר של המשפחה. על אשה כזו נאמר (משלי יב, ד): "אשת חיל עטרת בעלה", התרגום אומר "כלילא לבעלה", היא כתר לבעלה; אפשר לומר עוד פרוש: "אשת חיל עטרת בעלה", אשה כשרה, בעלה - הוא הכתר שלה, בעלה הוא הכתר של חייה, בעלה הוא הכתר של המשפחה, הבעל הוא זה שמחליט בכל דבר, הבעל הוא נושא את הדגל.

אשה לא חכמה, שזכתה לבעל שהוא לא הכי חריף ולא חכם גדול - תעשה את ההפך; היא תציק לו, תשפיל אותו ותדאג שכל שכנה וכל אחד במשפחה יודע שבעלה טפש, ולאחר מכן כשהילדים גדלים היא תדאג שכל ילד ונכד ידע שלאבא אין שכל, לסבא אין שכל; על אשה כזו אומר הפסוק (משלי, שם): "וכרקב בעצמותיו", כמו תולעת שמכרסמת בעצמות, "מבישה", כך האשה הרעה.

מאד אבקש מכם, תפסיקו לשיר לכלם את המנגינה: "לבעלי אין שכל", "בעלי טפש", "בעלי חולה נפש"; אחרי שתשירו מנגינה כזאת לא יהיה לכם יותר טוב, אף אחד לא ירחם עליכם; אולי בשעת מעשה, כשייש לאנשים אפשרות לשמע לשון הרע עסיסי - הם יקשיבו, אבל אחרי השיחה - מסתכלים בבזו על אדם כזה, אנשים אוהבים אחד שלא נאנח, אוהבים אחד שרואה רק את הטוב בחיים.

קחו את רבנו לעצמכם, תחיו עם רבנו, תנשמו את רבנו, ואת הבעל תכבדו ותהיו מסורים לו. אם הוא צריך בסעודת השבת בביצים, בצל חי - תחתכו לו חתיכות גדולות ויפות של בצל חי. זו לא המצוה שלכם לחנוך אותו וכו', לא זה מה שרבנו רצה. רבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן רסה) שלא לאכל בצל חי, שזה לא בריא; אתם יכולים לצית לרבנו לעצמכם, אבל חס ושלום לא לכפות על הבעל כשיש לו את הדרך שלו בעבודת השם.

לגבי זה שהוא לא רוצה שתלמדו גלינונות וקונטרסים של רבנו; את זה תעשו בחכמה גדולה, מצד אחד לא להכאיב לו, ומצד שני לא לדבר מזה, לא להתגרות בו חס ושלום; יש מספיק זמן במשך היום שאפשר להנות עם ספרי רבנו בלי להציק לבעל.

תשתמשו עם הנשק שלכם, עם תפלה; תבקשו מהשם שתברך על

הילדים שלכם והדורות הבאים שלכם יהיו צדיקים, שלכם יהיו דבוקים בהשם יתברך; תבקשו מהשם יתברך:

"רבונו של עולם עזר לי שלא ארצה כלום, שארצה לעשות רק את רצונך, שאוכל לכוףך את הראש שלי בפניך. שאוהב את בעלי, את הילדים שלי ואת החיים שלי - כמו שהם. שאחיה באמונה חזקה, שאדע ואאמין שהכל זה אתה; אני, בעלי, הילדים שלי - הכל הוא רק לבוש שלך".

כך תבקשו מהשם יתברך, בתפלה תנצחו במלחמה.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומבורכת.

...

הילדים ישפיעו על ההורים והם גם יתפכו ליהודים פשרים

בעזרת ה' יתברך - יום ג' לסדר כי תבוא לאומן, י"ז אלול, שנת ה'תשפ"ב
לכבוד ... גרו ואיר, מנהל היכל הקדש ירושלים

קבלתי את מכתבך.

דע לך, הצדיק הקדוש הרבי מסאטמער זכותו יגן עלינו אמר להורים שבאו אליו בטענה שרוצים לזרק מהתלמוד תורה את הילדים שיש להורים בבית טלויזיה: "אני לא מסלק את הילדים האלו, ולא צריכים לפחד שהילדים האלו יהיו בתלמוד תורה שלנו; או שהילדים ישפיעו על ההורים והם גם יתפכו ליהודים פשרים, או שההורים יוציאו את הילדים"; וכך הנה, עשרות ומאות הם היום יהודים פשרים רק בגלל שהרבי לקח את הילדים האלה ונתן להם את החנוך השחור והקדוש.

כך זה גם אצלנו; היו לנו ילדים ועדיין יש לנו ילדים - שלהורים יש טלפונים ומחשבים לא כשרים בבית, אנחנו מכניסים בילדים יראת שמים, הן אצל הבנים והן אצל הבנות, ויש הבטחה מהקדוש ברוך הוא, מאז שהקדוש ברוך הוא אמר למשה רבנו שילך לדבר אל עם ישראל - שהיהודים יקבלו מה שמדברים אליהם.

המלמדים צריכים לדעת, כשהילדים אומרים 'הסתכלנו איך בנות רוקדות' צריך המלמד לדבר אל הילדים מראת שמים: "אסור לשמע בנות שרות ואסור להסתכל", ואם הילדים צועקים בחזרה: "אבא שלי מסתכל, אבא שלי שומע!" המלמד צריך להזהר לא לדבר נגד ההורים, אבל הדבורים של יראת שמים את זה אומרים פעם ועוד פעם.

אל תבהיל מספורים כאלו; הספורים האלו רק צריכים לתת לך יותר כח להשריש בילדים אמונה וקדושה.

השם יעזור שתצליח בכל העניינים.

בתיבה וחתימה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

משניות ירפאו אותך בגוף ונפש

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר כי תבוא לאומן, י"ח אלול, שנת ה'תשפ"ב
לכבוד יקירי אהובי ... גרו יאיר

ראה ללמד כל יום ח"י פרקים משניות, תגיד את המלים הקדושות של המשניות - אפלו בלי להבין; זה יטהר אותך מכל החטאים, זה ירפא אותך בגוף ונפש.

במשניות יש את כל הסגלות וכל הרפואות, משנה משנה את האדם.
משנה אותיות נשמה, מקבלים נשמה חדשה.
מראש הישיבה שאוהב אותך.

...

בא לאומן, רבנו יתקן אותך

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר כי תבוא לאומן, י"ח אלול, שנת ה'תשפ"ב
לכבוד ... גרו יאיר

סע לאומן; מה השאלה? אתה בעצמך מספר איך רבנו משנה את החיים שלך; המשפחה שלך, אשתך - הכל השתנה לטובה מאז שהתחלת.

לשמע את השעורים, העצות והחזוק של רבנו; בנדאי שתבוא לאומן.
 על השאלה שלך מה אתה יכול לתקן, החלק של חלול השם וכו', וכו',
 ואיך אתה יכול לתקן מה שנפלת כל כך בנשג"ז רחמנא לצלן; בא לאומן,
 רבנו יתקן אותך. רבנו הבטיח (סי' מו"ה"ז, סימן רכה) כשיבואו על קברו ויאמרו
 אלו העשרה קפיטל תהלים [מזמור טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלו,
 קנ] ויתנו פרוטה לצדקה בעבורו, אפלו עם עצמו וגברו עוונותיו מאד:
 "אזי אניח עצמו לארץ ולרחב, לעשות לו טובה נצחית, בהפאות אוציא
 אותו מהגיהנום".

בא לאומן, רבנו יתקן אותך; בפרט שבאים על ראש השנה - אין תקון
 גדול מזה! רבנו אמר (שם, סימן תז): "שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה
 שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אופן, אף על פי כן
 בראש השנה יכולין אפילו הם לקבל תקון אף על פי שבכל השנה אפילו
 הוא בעצמו זכרוננו לברכה לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם
 יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים
 מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות", אפלו אנשים שרבנו לא יכול
 לעזור להם במשך השנה, אבל בראש השנה הוא יכול לתקן כל אחד.
 השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

בתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

אנחנו נוסעים אל רבנו כדי שרבנו יתקן אותנו, אפילו שזה

נסיעה קשה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר כי תבוא לאומן, י"ח אלול, שנת ה'תשפ"ב

מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

זה לא מסכן לנסע לאומן. בכל שנה מגיע הסמ"ך מ"ם עם ספור חדש;
 בשנה שעברה הוא הפחיד את כלם שאם יקחו את החסון ימותו וכבר לא

יולידו ילדים, כְּבֶר עֲבָרָה שָׁנָה מֵאֵז שֶׁהֵינּוּ בְּאוֹמֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה - כּוֹלֵם יוֹלִידִים וְכֻלָּם חַיִּים; הַשָּׁנָה הוּא מְגִיעַ עִם סְפוּר חֲדָשׁ, שָׁנָה מְסֻכָּן וְכוּ'; זֶה לֹא מְסֻכָּן, זֶה רַק כְּדֵי לְמַנוּעַ מִלְּבוֹא אֶל רִבְנוּ.

אֵל תִּתְּנֵנוּ עִם אֵף אֶחָד, אֵל תִּדְבְּרוּ עִם אֵף אֶחָד מִזֶּה, תּוֹדוֹ לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁלְּבַעֲלָךְ יֵשׁ רִגֵּשׁ לְצַדִּיק. הַשָּׁנָה אֵין לְמִתְנַגְּדִים מִה לְהַגִּיד, כָּל שָׁנָה לּוֹעֲגִים מִחֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, אוֹמְרִים: "עוֹשִׂים מִה שְׂרוּצִים וְנוֹסְעִים לָהֶם לְאוֹמֵן"; הַשָּׁנָה רוֹאִים מִה זֶה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ לְצִית לְצַדִּיק, הַשָּׁנָה הַנְּסִיעָה קָשָׁה, אִי אֶפְשָׁר לְנַסֵּעַ יִשִּׁירוֹת לְאוֹקְרַאֲיָנָה, צָרִיכִים לְהִסְתַּבֵּר עִם רִפְכָּת אוֹ רִכָּב מִמְּדִינָה אַחֶרֶת, בְּכֹל זֹאת אֲנִיחָנוּ נוֹסְעִים אֶל רִבְנוּ כְּדֵי שֶׁרִבְנוּ יִתְקַן אוֹתָנוּ.

אֲנִי מֵיעֵץ לָכֶם לֹא לְהִקְשִׁיב יוֹתֵר לַחֲדָשׁוֹת.
כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה.

...

יוֹשְׁבִים לֵיד הַצִּיּוֹן, שׁוֹפְכִים אֶת הַלֵּב וְלוֹמְדִים שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן
בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' לְסֻדָּר כִּי תִבּוֹא לְאוֹמֵן, "ח אֱלוֹל, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכָבוֹד ... גִּירו יָאִיר

אֲנִי רוֹצֶה שׁוּב לְהַזְכִּיר לָךְ, תִּתְקַשֵּׁר הַיּוֹם לְמַשְׁרָד וְתִשָּׂאֵל מִה יִתְרַת
הַחֹב שֶׁלָּךְ; אֲנִי לֹא מְמַשִּׁיף הַלָּאָה עַד שֶׁכָּלֵם מְשַׁלְּמִים אֶת שְׁכָר לַמּוֹד
שֶׁלָּהֶם מִכָּל הַשָּׁנִים. זֶה לֹא הוֹגֵן מִה שְׁעוֹשִׂים אִתִּי; תִּבְיֵא לִי עוֹד מוֹסָד
שְׂגוּבָה שְׁכָר לַמּוֹד כָּל כֶּךָ נִמּוּף, וְגַם לְמַעַט שְׁכָר הַלַּמּוֹד לֹא מִתִּיחָסִים;
לְמָה? !

שְׁכָר לַמּוֹד זֶה לֹא מְלֻתָּא דְּבִדְיָחוּתָא, שְׁכָר לַמּוֹד הוּא הֵכִי חָשׁוּב!
שְׁהַמְלֻמְדִים וְהַמּוֹרוֹת יִקְבְּלוּ מִשְׁכָּרַת בְּזִמָּן, שֶׁהֵם יוֹכְלוּ לְלַמֵּד עִם הַיִּלְדִּים
בְּלִי לַחֵץ.

הַפֶּסֶף שֶׁמְשַׁלְּמִים עֲבוּר שְׁכָר לַמּוֹד - חוֹזֵר בְּדֶרֶךְ גַּס. חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם
לְבָרְכָה אוֹמְרִים (בִּפְיָה ז.ט): "כָּל מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִים לוֹ מִרֹּאשׁ הַשָּׁנָה

ועד יום הכפורים, חוץ מהוצאת שבתות, והוצאת יום טוב, והוצאת בניו לתלמוד תורה, שאם פחת פחתין לו, ואם הוסיף מוסיפין לו", אם לא משלמים שכר למוד, מקבלים פחות כסף, ואם משלמים שכר למוד, מקבלים בדרך גס עוד כסף.

על הנסיונות שלך יש עצה אחת, לך תצק אל השם יתברך, תצק שבועים קולות (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן לו): "רבנו של עולם, היצר הרע בוער בי, אני נשרף בתאות נאוף. רבנו של עולם, אני נופל בפגם הברית, הוצאת זרע לבטלה, אני נשרף, אני לא יכול יותר"; כך תצק שבועים פעם, עד שהקדוש ברוך הוא ירחם עליך.

זה מר מאד, זה לא קל; ברגע שנפלו לתסבכת הזו - מר מאד, מח המחשבה משתבש לגמרי, העצה היחידה היא לצק אל השם יתברך וללמד את התורה הקדושה.

אנחנו כבר נוסעים לאומן, אנו הולכים לזכות לכל התקונים. בינתיים שומעים דרישות שלום מאנשי שלומנו שכבר נמצאים באומן, הם אומרים לגבי המלחמה, שזה תלוי; אם שומעים חדשות - זה מאד מפחיד, רועדים מפחד, ואם צופים בחדשות - אפשר לראות באומן שנופלות פצצות, אי אפשר לראות את זה ברחוב, אפשר לראות את זה בטלפון הקטן, ואם לא שומעים חדשות ולא צופים בסרטונים - לא רואים שום מלחמה, לא יודעים שיש מלחמה; יושבים ליד הציון, שופכים את הלב ולומדים שעורים בסדרן.

תארו לך קיטל לבן או קפוטה לבנה, אנחנו נוהגים ללכת בראש השנה עם קפוטה לבנה.

תארו את השטריימל שלך, אל תכנס לקטנות הדעת; בראש השנה לובשים את כל בגדי שבת היפים ובגדי החג היפים.

תקנה מתנה יפה לאשתך או תן לה כסף; אני נותן כסף לאשתי שהיא תקנה לה משהו יפה, מי שאשתו מרשה לו לנסע לאומן - הוא מאשר. מוהרא"ש תמיד היה אומר לי: "אתה יודע כמה מאשר אתה שאשתך לא

חולקת עליך, אתה יודע כמה מאשר אתה מרשה לך לנסע";
מוהרא"ש אמר לי שאקנה לה מתנה יפה.

מחר יהיה שיעור ליל ששי השבועי; מי יתן שתוכל להשתתף כל
שבוע בשעור, כך תהיה יהודי כשר.

אנחנו אומרים סליחות במוצאי שבת בשעה אחת בישיבה.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

בתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

תודיע לחמיד וחמותך שאתה נוסע לאומן

בעזרת ה' יתברך - יום ה' לסדר פי תבוא לאומן, י"ט אלול, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

מה אתה מפחד? וממי יש לפחד?! אם אשתך מרשה לך לנסע לאומן
- זכית, כל השאר כבר בנוס. אם אשתך שולחת אותך אל רבנו על ראש
השנה - מה עוד אתה צריך?

תעשה מה שאשתך מבקשת ממך. אשתי תחי' בקשה ממני את אותו
דבר כשנסעתי בשנה הראשונה ובשנה השנייה - שאודיע להורי' שאני
נוסע, שיהיה לה איפה להיות בראש השנה. וכך עשיתי, אני מודה להשם
יתברך שחמי הוא יהודי צדיק (מוהרא"ש העיד עליו כך), הוא נפרד יפה לשלום,
ואשתי התארכה שם הרבה שנים, עד שהמשפחה כבר גדולה מספיק
שאנחנו כבר מכניסים אורחים אחרים.

כך תעשה, תודיע להורי' שאתה נוסע לאומן ותודה להם על שהם
מכניסים את אשתך, אתה לא צריך לפחד מזה, אין ממה לפחד, ואם חמיד
וחמותך מתנפלים עליך, הם צועקים ומבזים אותך - אל תענה, חס ושלום
לענות; תשתק, תקשיב ותקבל את הבזיונות.

אתה יודע כמה אברכים סובלים כל כך בכל שנה בראש השנה, הם

רוצים לבוא אל רבינו והאשה אומרת להם 'אם אומן - יהיה גט', הם כל כך סובלים, הם רוצים לבוא אל רבנו, הם מצפים לתקון, הם רוצים לזכות למה שרבינו הבטיח, והלשון הרע - זה נכנס בלבבות של נשים חלשות, והנה מה דהנה. לכן אם אשתך מרשה לך לנסע לאומן - יותר מזה אתה לא צריך. כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

צדקה למוסדות שלנו בירושלים על טהרת הקודש

בעזרת ה' יתברך - יום ה' לסדר כי תבוא לאומן, י"ט אלול, שנת ה'תשפ"ב
לקבוד ... נרו יאיר, ירושלים

יישר כח גדול שנתת צדקה למוסדות שלנו בירושלים עיר הקודש.
אנחנו לא לוקחים כסף מהערב רב ואנחנו לא מקבלים כסף מאף אחד,
כל התמיכה שלנו היא מאנשי שלומנו שיש להם רגש למהרא"ש
ולמוסדות.

אני מקנה לראותך באומן אצל רבנו ז"ל, אגב, השדוך שלך עליה
בדעתי בשנה שעברה אצל רבנו בערב ראש השנה.
השם יתן לך הרבה שפע ברכה והצלחה.
כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

להתחיל דף חדש בחיים

בעזרת ה' יתברך - יום ה' לסדר כי תבוא לאומן, י"ט אלול, שנת ה'תשפ"ב
לקבוד ... נרו יאיר

תתכונן, כבר נוסעים בשבוע הבא אל רבנו ז"ל.
לכל אחד יש חבילה של צרות; כל אחד חושב שהצרות שלו הן הכי
גרועות, אבל בעולם אומרים: "אם היו נותנים לאדם את הביריה להוריד

מעצמו את חבילת הצרות שלו ולקחת של מישהו אחר - היו לוקחים בחזרה את חבילת הצרות הפרטית; מוהרא"ש אומר אחרת מהעולם: "אם היו נותנים לי את הבחירה להוריד את החבילה שלי ולקחת של מישהו אחר, הייתי מניח את החבילה שלי ובורח משם בלי לקחת של מישהו אחר, ובלי לקחת בחזרה את שלי"; ומוהרא"ש אומר: "זה אומן; אנו נוסעים לאומן כדי להניח את חבילת הצרות אצל הצדיק ולהתחיל דף חדש בחיים".

אנחנו כל כך מאששים, אנחנו צריכים לרקוד ולקפץ: "בך רבנו נגילה!" שיש לנו רבי שהולך לפנינו ועוסק בתקוננו; היינו צריכים לצום כל ימי חיינו כדי שנוכל לתקן חלק ממה שאנחנו צריכים לתקן, היינו צריכים לעשות עבודות קשות; הקדוש ברוך הוא רחם עלינו, ושלח לנו את רבנו שהוא עוסק בתקון שלנו.

תדאג לאשתך, אל תשאיר אותה הפקר; תדאג שיהיה לה איפה להיות בחג. אם הוריה ירדו לה לחיים במשך כל החג - תדאג שיהיה לה מקום אחר; ראה שיהיה לה טוב ונח.

תעשה טובה לנשמה שלך, תרחם על העתיד שלך, שים משהו בצד בשבילך; קח דף גמרא, תלמד קצת גמרא, תאמר קצת גמרא - זה ישאר; רק זה.

יבוא יום שיקחו מאתנו הכל, נשאר צחוק אחד גדול. נשכב על הרצפה בלי בגדים, יכסו אותנו עם סדין, ורק דפי הגמרא, פרקי המשניות, דפי התקונים - זה ישאר איתנו.

לאן אתה הולך? לאן אתה רץ? לך לבית הפנסת להתפלל תפלה, תלמד פרק משניות, דף גמרא.

היום יתקיים השעור השבועי, תשתדל לבוא לשעורים. אפשר להשתתף בשיעור ליל ששי השבועי במונרו, מונסי, ליבערטי, ליקווד; קשר עצמך בקשר חזק אל רבנו.

אתמול ישבתתי עם חברי ההנהלה בביתי כמעט עשר שעות רצופות,

מהשעה ארבע אחר הצהרים עד אחרי חצות הלילה. יש לנו הרבה דברים יפים שאנחנו מתקדמים עם הקהלה, עם המוסדות. היינו שמחים בעזרה נוספת, אנחנו מתפתחים יפה בקהלה.

אני צריך לקצר; עוד אכתב לך, אני צריך להכנס לפחורים. כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

לעזור ולעבוד בשתוף פעולה עם חברי ההנהלה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' לסדר כי תבוא לאומן, י"ט אלול, שנת ה'תשפ"ב לכבוד ... נרו יאיר ברסלב, ליפערטי

חברי ההנהלה בקשו ממני שהם צריכים עוד שני אברכים שיעזרו לקריה בשמירת קשרים עם פקידי העיריה.

למשרה הזאת אי אפשר לקחת כל אחד, כי אם לוקחים אברכים שייצגו את הקהלה בפני פקידי העיריה - אנחנו צריכים לקחת כאלה אברכים שהאינטרס שלהם הוא 'לצית לראש הישיבה'; אם יש להם אינטרסים אחרים - זה בעיה בשביל הקהלה שלנו. לעצמם הם נשארים אברכים טובים, אבל אנחנו לא יכולים לקחת כאלה אברכים שהם יהיו נושאי הדגל.

נתתי לחברי ההנהלה את השם שלך, אני נותן בך אמון שתנצל את הקשרים שלך לטובת הקהלה, ועל הכל תשוחח עם חברי ההנהלה.

עוד דבר אני רוצה להבהיר לך ולכל אנשי שלומנו. מי שעובד בשתוף פעולה עם חברי ההנהלה - הוא מסור אלי, ומי שמחפש ללכת מאחורי גבם ולדבר נגדם - הוא לא מסור אלי; אפילו שהוא יגיד לכולם: "אני מצית רק לראש הישיבה", ואפילו שנדמה שהוא קרוב - הוא לא מסור אלי.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

צִרְיָכִים עוֹד אֲבָרְכִים שְׂיַעֲזְרוּ לְקַהֲלָה

בַּעֲזָרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' לְסֹדֵר כִּי תָבוֹא לְאוֹמֵן, י"ט אֱלוֹל, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכָבוֹד ... נִרוּ יָאִיר בְּרִסְלָב, לִיבֶעֱרִטִי

אֶתְמוּל יִשְׁבְּתִי כְּמַעֲט עֶשֶׂר שָׁעוֹת רְצוּפוֹת עִם חֲבֵרֵי הַהֲנִהָלָה; דְּבָרָנוּ עַל
דְּבָרִים מְאֹד חֲשׂוּבִים. הֵם בִּקְשׁוּ מִמֶּנִּי שֶׁהֵם צִרְיָכִים עוֹד שְׁנֵי אֲבָרְכִים,
אֲבָרְכִים מְסוּרִים; מְסוּרִים לְמוֹסֵד, מְסוּרִים לְקַהֲלָה; בִּקְשָׁתִי מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ
וְחִשְׁבִּיתִי מִמֶּךָ.

אֲזִי אֲנִי רוֹצֶה לְשָׂאֵל אוֹתָךְ אִם אַתָּה רוֹצֶה לְעֵבֹד יַחַד עִם הַהֲנִהָלָה וְלַעֲזֹר
לָהֶם לְבָנוֹת אֶת הַקָּרִיָּה.
תוֹדִיעֵ לִי.

הֵשֵׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.
כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

לְכֻמָּה שְׂיֹוֹתֵר אֲבָרְכִים תִּהְיֶה מְשֻׁרָה בְּקַהֲלָה אוּ בְּמוֹסֵד

בַּעֲזָרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' לְסֹדֵר כִּי תָבוֹא לְאוֹמֵן, י"ט אֱלוֹל, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכָבוֹד ... נִרוּ יָאִיר
קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם הוּא לֹא שׁוֹלַח אֶת הַחֲזוּק הַיּוֹמִי - קַח אֶת הַמְסָפֵר בַּחֲזָרָה, אוּ שְׂאֵתָה
תִּשְׁלַח אֶת זֶה אוּ שְׂאֵבִיא מִיִּשְׁהוּ אַחֵר שְׂיִשְׁלַח אֶת זֶה.

אֵל תִּכְעַס, פָּשוּט רְצִיתִי שֶׁהָאֲבָרָךְ ... שְׂתִּהְיֶה לוֹ שְׂיָכוֹת עִם הַפָּצָה - זֶה
יַעֲזֹר לוֹ בְּעֶצְמוֹ. כִּי אִם תִּסְתַּכַּל תִּרְאֶה, כָּל אֱלוֹ שִׁישׁ לָהֶם שְׂיָכוֹת עִם הַפָּצָה
נִשְׁאַרִים חֲמִים לְרַבָּנוּ, הֵם נִשְׁאַרִים מְסוּרִים אֶל רַבָּנוּ. אֲנִי כָּל הַזְמַן דּוֹאָג
שֶׁלְכֻמָּה שְׂיֹוֹתֵר אֲבָרְכִים תִּהְיֶה מְשֻׁרָה בְּקַהֲלָה אוּ בְּמוֹסֵד, בְּבַחֲיִנַת (סִנְהֶדְרִין
יז): "הֵטַל עָלֶיָּהֶן צִרְכֵי צִיבוּר וְהֵן כָּלִין מֵאֲלִיהֶן", אוֹמְרִים צְדִיקִים, אִם
עוֹסְקִים בְּצִרְכֵי צִבוּר, עוֹסְקִים בְּלִהְפִיץ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הֵן כָּלִין
מֵאֲלִיהֶן, נִהְיִים בְּטָלִים וּמְבֹטָלִים לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ וְכָל הָרַע נִהְיֶה בְּטָל וּמְבֹטָל.

אָבֿל אַם הוּא לֹא עוֹשֶׂה זֹאת בְּשִׁלְמוֹת - קַח אֶת זֶה חֲזָרָה, הַחֲזוּק הַיּוֹמִי
הִיא לֹא מִשְׁחָק יְלָדִים; מֵאוֹת וְאַלְפֵי יְהוּדִים מַחֲכִים לָזֶה כָּל יוֹם, הֵם זְקוּקִים
לָזֶה בְּאוֹר לְנִשְׁמָה.

לֶךְ לְאַסֶּף כֶּסֶף לְמוֹסָד, תַּעֲסֵק בַּמַּצָּה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. קַח לְךָ
שִׁתְף אֶת ר' ... נִרְוֹ יְאִיר וְלִכְּנוּ בְּיַחַד לְאַסֶּף צִדְקָה לְמוֹסָד.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.
כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה.

...

תַּעֲשֶׂה סְעוּדוֹת שְׂמֵחוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרֵב שַׁבֵּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תָבוֹא לְאוֹמֶן, כ' אֱלוּל, שְׁנַת
ה'תשפ"ב

לְכָבוֹד ... נִרְוֹ יְאִיר

הַשַּׁבָּת הִיא הַשַּׁבָּת הָאַחֲרוֹנָה שֶׁל הַשָּׁנָה שְׁאַנְחֵנוּ בְּיַחַד עִם הַמִּשְׁפָּחָה,
בַּשַּׁבָּת הַבָּאָה כָּבֵד נִהְיָה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אֶצֶל רַבֵּנוּ ז"ל.

אַבְקֵשׁ מִמֶּךָ, שֶׁהַשַּׁבָּת תִּהְיֶה שַׁבָּת יוֹצֵאת מִן הַכָּלָל, שַׁבָּת מִיַּחַדָּת;
תִּבְקֶשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כָּבֵד עֲכָשׁוּ: "רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, אֲנִי רוֹצֵה לִהְיוֹת שְׂמֵחַ
בַּשַּׁבָּת. אֲבֵא יָקָר תֵּן לִי כֹחַ שְׂאוּכַל לְהַתְגַּבֵּר וּלְגַרֵשׁ מִמֶּנִּי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה
שְׁחוּרָה, אֲבֵא יָקָר אֲנִי כָּל הַזְמָן נוֹפֵל בַּחֲזָרָה לְמַצֵּב רוּחַ עָצוּב, עֲזֹר לִי
שְׂאוּכַל לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה; בִּפְרֹט בַּשַּׁבָּת שֶׁלֹּא יִהְיֶה לִי פְרוּר שֶׁל מָרָה שְׁחוּרָה".

בֵּא לְבֵית הַכִּנְסָת בַּשַּׁבָּת לְכָל הַתְּפִלוֹת, תִּשְׁמֹר שִׁילְדֶיךָ יִהְיוּ לִיָּדָךְ. אֵל
תִּדְבֹּר בְּבֵית הַכִּנְסָת, אֵל תְּשׁוּחַח עִם אֵף אֶחָד.

כְּמוֹ כֵּן תַּעֲשֶׂה סְעוּדוֹת שְׂמֵחוֹת. אִם אַתָּה רוֹצֵה לַעֲבֹר בְּסְעוּדָה עַל
הַקּוֹנְטְרָסִים שְׁשׁוּלָחִים הַבִּיתָה מֵהַתְּלֻמוֹד תוֹרָה וּבֵית הַסֵּפֶר - תַּעֲשֶׂה זֹאת
בְּחֻמָּה, לֹא בְּטַפְשׁוֹת. אֵל תַּעֲשֶׂה מִבְּחֵן פְּמַבִּי לְיִלְדִים שְׁלָךְ, תִּשְׁאִיר אֶת זֶה
לְיִשְׁבִּיבוֹת לְמַצְיָנִים; אִם אַתָּה רוֹצֵה לְבָחֵן אֶת הַיִּלְדִים שְׁלָךְ - זֶה בְּאַפֵּן פְּרִטִי,
אֵף אֶחָד בְּשִׁלְחָן לֹא צָרִיךְ לְדַעַת אִם הוּא יוֹדֵעַ אֶת הַתְּשׁוּבוֹת אוֹ לֹא. אֲנִי

נוהג כך, אני עובר על השאלות בסעודה עם התשובות; אני מחכה שניה אחת שהילד יגיד, ואחרי שניה אני כבר אומר יפה ובקול את התשובות; סעודת שבת זה לא מבחן.

בשבת אחרי הצהרים - או שאמה הולך לישון ואמה משכיב גם את הילדים שלך לישון, או שאמה נשאר ער אתם; אל תשאיר בשבת אחרי הצהרים את הילדים לבד בלי השגחה, כל הפעיות בקדשה קורות כשהילדים מסתובבים חפשי באחר הצהרים של השבתות הארוכות וימי ששי הארוכים וד"ל.

במוצאי שבת אנחנו הולכים לומר סליחות; אצלנו המנהג שאומרים פחצות. בישיבה יהיה מנין, באים בכגדי שבת. שבת שמחה.

...

גן כל כך נפלא הקמתם למען השם יתברך

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש לסדר והיית רק למעלה [כי תבוא], כ' אלול, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד חברי היקר חמדת לבבי הרב ... גרו יאיר

מזל טוב לשמחה הגדולה לבר מצוה של בנך היקר, בן הזקונים שלך, כפי שהתרגום אומר (בראשית לו, ג): "בר חכים הוא לה", כל מה שלמד משם ועבר מסר לו, כמר ... גרו יאיר.

יעזר השם יתברך שהוא יגדל צדיק גדול וילך בדרך אבותיו הגדולים; הן בדרךך, שהקדשתי את חייך בשביל מוה"רא"ש זכותו יגן עלינו, ועד היום הזה אתה מדפיס עשרות ומאות ואלפי ספרים, ובדרךך של אביך, הרב החסיד ר' ... שליט"א, והספא רבא הרב החסיד הצדיק ר' ... זכרוננו לברכה.

שתזכו אתה ואשת החיל שלך תחזי' לראות הרבה נחת מהילד הזה ומכל הילדים והנכדים. מי שמסתפל על הגן שלכם עומד ומשתומם, גן

נפלא, כל הילדים יראים ושלמים, כלם עוסקים בללמוד וללמד, ללמד עם בני ישראל את האמונה הטהורה ומדות טובות על דרך רבותינו. ושנזכה כלנו לשנה טובה ומברכת. כתיבה וחתומה טובה, מאחל חבדך:

...
אני שמח בשמחתך.

לטעון לפני השם יתברך שירחם על עם ישראל בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש לסדר כי תבוא לאומן, כ' אלול, שנת ה'תשפ"ב
לכבוד חברי הקרים, אנשי שלומנו, תלמידי היכל הקדש ארץ ישראל, ה' עליהם יחיו

אנחנו כבר עומדים לומר סליחות, אנו נוהגים לאמר סליחות במוצאי שבת בחצות, כמו שאומרים בפיוט: "במוצאי מנוחה קדמנוך תחלה". תשפך את לבך אל השם יתברך, תבקש על עם ישראל, תטען עבור עם ישראל; צריכים מליצי ישר שידברו טוב על בני ישראל.

אתמול בשעור דברנו שרואים דבר מענין בגמרא, חכמינו זכרונם לברכה מספרים (תגינה טו): "אשכחה רבה בר שלא לאלהו", רבה פגש את אלהו הנביא, "אמר לה", הוא שואל את אלהו הנביא: "מאי קא עבד הקדוש ברוך הוא", מה הקדוש ברוך הוא עושה עכשו? עונה לו אלהו הנביא: "קאמר שמעתא מפמיהו דכלהו רבנן", הקדוש ברוך הוא אומר בשמים דבורים בשם חכמינו הקדושים, "ומפמה דרבי מאיר לא קאמר", חוץ מרבי מאיר, שואל אותו רבה: "אמאי", למה הקדוש ברוך הוא לא אומר בשם רבי מאיר? אומר לו אלהו הנביא: "משום דקא גמר שמעתא מפמה דאחר", כי הוא למד תורה אצל אפיקורס, שואל רבה: "אמאי, רבי מאיר רמון מצא, תוכו אכל קלפתו זרק", מה רע ברבי מאיר, הוא לא לקח

מרביו את הרע, הוא לקח רק את הטוב; כמו אחד שמוצא רמון, הוא אוכל את הגרעינים העסיסיים ואת הקלפה הוא זורק, כך עשה רבי מאיר! ואמר אליהו הנביא לרבה: "השתא קאמר", אני שומע עכשו שהקדוש ברוך הוא אומר דבורים בשם רבי מאיר.

אז דברנו אתמול בשעור, מה קרה פה, למעלה בשמים לא יודעים מהענין של "תוכו אכל, קלפתו זרק"? לא יודעים למעלה בשמים שרבי מאיר לקח רק את הטוב של רבו? מה חדש כאן רבה שפתאום השתנה הכל?! אלא מאי, מכאן רואים את המעלה של לטען עבור יהודי אחר, ברגע שרבה טען לפני אליהו הנביא שרבי מאיר הוא טוב, הוא לא עשה שום רע – כבר הכל השתנה.

את זה אנחנו צריכים לעשות כל השנה ובפרט בימים שדנים את העולם, אנחנו צריכים לטען להשם יתברך שירחם על עם ישראל; לא יודעים מה קורה בשמים כשאומרים מלה, אומרים: "רבונו של עולם, עם ישראל הם טובים מאד, עם ישראל הם עם קדוש; תרחם על הילדים שלך, תרחם עלינו"; מבטלים את כל הגזרות, מביאים רחמים על העולם.

חברים יקרים תלמידי היכל הקדש, אני מתגעגע אליכם; אני כבר מצפה לראותכם אצל רבנו ז"ל בראש השנה באומן. מאד אבקש מכם, אנחנו באים לאומן, אל תתנכחו עם אף אחד, בפרט עם אלו שקוראים לעצמם חסידי ברסלב והם מחפשים לעשות פרווד לבבות, מחלוקות וכו'; אל תתנכח עם אף אחד, אל תתנכח עם עזי הפנים שלועגים מצדיקי אמת, לועגים מסדר סדר הלאמוד (שיחות הר"ן, סימן עו).

הענין שלנו הוא שתיקה, הדבר שלנו הוא התכלית. עוד מעט אדם יהיה גוסס, עוד מעט נצטרף להפרד מהעולם הזה; אז יביאו את כל פרקי המשניות ודפי הגמרא, כפי שרבנו אמר (חיי מוה"ר, סימן שנד): "על שני כתות אנשים יש לי רחמנות גדול עליהם, על אלו אנשים שהיו יכולים להתקרב אלי ואינם מתקרבים, ועל אלו המקרבים אלי ואינם מקימים את דברי, פי אני יודע, שיהיה עת, בעת שיהיה האדם מנח על הארץ עם רגליו אל הדלת, אז יסתכל על עצמו היטב, ויתחרט מאד מאד על שלא זכה להתקרב אלי,

או שלא קים את דברי. כי אז ידעו שאם היו מקרבים אלי ומקיימים את דברי, לא היה שום דרגא בעולם שלא הייתי מביאם לאותה המדרגה, אבל לא יועיל אז", יבוא זמן שהאדם ישכב אם הרגלים אל הדלת, כלומר כשימות - (שאז מניחים את האדם על הארץ עם הרגלים לפיון הדלת), והאדם יסתפל אז על עצמו איך הוא נראה, והוא יתחרט, ויחשב: 'למה לא שמעתי בקול רבנו? אם הייתי מצית לרבנו הייתי זוכה להגיע למדרגות הכי גבוהות בעולם'; אבל כבר יהיה מאחר מדי.

הבה נחזר קטע מהצוואה שמוה"רא"ש כתב לנו לגבי ראש השנה (צוואת מוה"רא"ש, אות טו):

בני ובנותי ותלמידי לומדי ספרי, דעו לכם! שהעקר הוא אמונת חכמינו, וכמו שגילה לנו רבנו ז"ל (ליקוטי מוה"ר"ן חלק א, סימן סא): שעל ידי אמונת חכמים יכולים לידע איך להנהיג את עצמו.

ולכן, תראו להתחזק באמונת חכמים ברבנו ז"ל, ועל כל אשר יאמר פי הוא זה צריכים לקים, שזה עקר השלמות (ליקוטי מוה"ר"ן חלק א', סימן קכג), ועל ידי שלמות אמונת חכמים ברבנו ז"ל תוכלו לתת לעצמכם עצה על כל דבר ודבר.

וזכרו שרבנו ז"ל הוא הרבי שלנו בעולם הזה ובעולם הבא, ותשמרו ממנהיגים ומפרסמים של שקר שאינם יכולים להנהיג עצמם, ואיך יוכלו להנהיג אחרים, ובפרטיות בדור אחרון גלה הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, שיתרבו המפרסמים של שקר כמו עלי האילן, ולכן שמרו מאד שלא תהיה לכם שיכות עם שום מפרסם של שקר, אפילו אלו שמסתובבים בין אנשי שלומנו.

והסימן מי הוא מפרסם של שקר בין צדיק אמת, אמר רבנו ז"ל (ליקוטי מוה"ר"ן חלק ב, סימן עב): 'אם נופל על האדם שפלות ומרגיש את עצמו כי הוא הכי גרוע - סימן שהוא מקרב אל צדיק אמת, אבל אם נכנסת בו גאות וישות, ומחזיק עצמו יותר מאחרים, ואיך שרק הוא נמצא באמת, ולא אחרים, סימן שהוא נמצא אצל מפרסם של שקר, וצריכים לברח משם, כי עקר הגדלה שמקבלים מצדיק אמת זה שפלות.

וכן צדיק אמת הוא מעורר את אנשיו ללמוד תורה הקדושה, ולהפך, מפרסם של שקר ידבר מהכל, אבל לא מלמוד תורה הקדושה, ולכן זה יהיה לכם סימן, מי שהוא צדיק אמת, אם על ידו אתם זוכים להתמיד בתורה הקדושה, וכן על ידו אתם באים לידי שפלות, דעו לכם שהוא הצדיק האמת שבדור, שזה סובב על רבנו ז"ל בעצמו, שהוא גמר כל התקונים.

ולכן תהיו מקשרים רק אל רבנו ז"ל, ותסעו בכל שנה בראש השנה באומן - להתקבץ יחד עם אנשי שלומינו היקרים, ותברחו ממחלקת, ואל תתערכו בשום פוליטיקה של שקר.

דעו לכם! כי רבנו ז"ל הוא הארון ששם מנחים הלוחות, והארון נושא את נושאיו, ולכן תברחו מכל מיני התמנוות, אתם באים אל ציון רבנו ז"ל בראש השנה, רק כדי לקיים את רצון רבנו ז"ל, ואל תתערכו עם שום מפלגה, עם שום קבוצה, אתם רק תחזיקו בספרי רבנו ז"ל שרק בזה תלוי כל ההתקרבות, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קצב): 'פניו שכלו ונשמתו של הצדיק מנחים בספריו הקדושים'; ולכן, בהתמדת ספרי רבנו ז"ל תהיו מקרבים אליו, שזו הצלחתכם הנצחית.

אני מקווה לראות את כלכם באומן.

בתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

קחו את המכתבים בתור הדרגה, לא בתור תקונים

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש לסדר כי תבוא לאומן, כ' אלול, שנת ה'תשפ"ב

מרת ... תחי'

קבלתי את ההודעה שלכם.

אני לא יודע על מה אתם מדברים; אתם אומרים שנעלבתם מהמכתב שכתבתי לכם ואתם לוקחים את זה בתור תקון.

במחילה, אני לא יודע על מה אתם מדברים; על איזה תקון אתם

מדברים? המכתב הזה הוא הרי כל כלו חזוק והדרך איך לחיות בשלום עם הבעל; איך אפשר להעלב מזה? על מה אתם מדברים בכלל? מה תקוננים? איפה תקוננים?! אני רוצה להעליב אתכם? אין לי מה לעשות עם הזמן שלי? אני לא רוצה שהפית שלכם יתמוטט, אני מרחם על הילדים שלכם שהפית לא יתמוטט.

אתם יכולים ללכת אל חבורות מפרסלב, אתם יכולים ללכת לשעורים ביחד עם נשים מפרסלב, אתם צריכים לעשות זאת בחכמה ולא להתגרות עם אף אחד ולא לדקור אף אחד, ובדאי שלא את הבעל היקר גרו יאיר. לגבי ללכת לעבד וכו'; למה אתם צריכים ללכת לעבד, תשארו בבית עם הילדים, תהיו אמא מסורה לילדים.

לגבי ללכת לקברים; אשה לא הולכת לקברים בימים אלו וכו', בכלל לא כדאי ללכת סתם לקברים, אפילו לקברי אבות הולכים רק מזמן לזמן - לא כל יום, אבל בקברי צדיקים זה אחרת; לצדיק הולכים בכל הזמנים, בקבר של צדיק כמה שיותר שאפשר ללכת להתפלל - רואים ישועות גדולות. כתיבה וחתמה טובה, שנה טובה ומבורכת.

...

מתר להתפלל באמצע התפלה

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קדש לסדר כי תבוא לאומן, כ"ב אלול, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... גרו יאיר

שבוע טוב.

אנחנו כבר הולכים לסליחות; אנחנו בני אשכנז מתחילים להגיד סליחות ביום ראשון לפני ראש השנה, בני עדות המזרח כבר אומרים סליחות מראש חדש אלול.

אנחנו נוהגים לומר סליחות במוצאי שבת בחצות הלילה, באים בבגדי שבת.

בשעת אמירת סליחות תשלב את התפלות האישיות והבקשות האישיות שלך, מתר לדבר אל השם יתברך באמצע התפלה. אלו ששואלים אם מתר להתבודד באמצע התפלה, אם זה הפסק - צריכים לשאל את השאלה אחרת, האם מתר להתפלל באמצע התפלה? בודאי שמתר להתפלל באמצע התפלה, זו הלכה מפורשת שמתר לדבר באמצע התפלה אל השם יתברך, באמצע תפלת שמונה עשרה (שלחן ערוך ארח חיים סימן קיט, סעיף א).

בשעת אמירת סליחות תבקש מהשם יתברך בשבילך ובשביל עם ישראל; תבקש מהשם יתברך בשפה שלך, באידיש. תשיח את לבך, תבקש ממנו שיסלח לך ויכתב לך שנה טובה. תבקש עבור עם ישראל, תטען עבור עם ישראל; אפלו שהקדוש ברוך הוא יודע הכל ועושה הכל - הוא מצפה שנבקש ממנו ונטען אתו שהוא ירחם על עם ישראל.

רואים דבר מענין, חכמינו זכרונם לברכה מספרים (הגיגה טו:): "אשכנזה רבה בר שלא אליהו", רבה פגש את אליהו הנביא, "אמר לה", הוא שואל את אליהו הנביא: "מאי קא עבד הקדוש ברוך הוא", מה הקדוש ברוך הוא עושה עכשו? עונה לו אליהו הנביא: "קאמר שמעתא מפמיהו דכלהו רבנן", הקדוש ברוך הוא אומר בשמים דבורים בשם חכמינו הקדושים, "ומפמה דרבי מאיר לא קאמר", חוץ מרבי מאיר, שואל אותו רבה: "אמאי", למה הקדוש ברוך הוא לא אומר בשם רבי מאיר? אומר לו אליהו הנביא: "משום דקא גמר שמעתא מפמה דאחר", כי הוא למד תורה אצל אפיקורס, שואל רבה: "אמאי, רבי מאיר רמון מצא, תוכו אכל קלפתו זרק", מה רע ברבי מאיר, הוא לא לקח מרבו את הרע, הוא לקח רק את הטוב; כמו אחד שמוצא רמון, הוא אוכל את הגרעינים העסיסיים ואת הקלפה הוא זרק, כך עשה רבי מאיר! אומר אליהו הנביא לרבה: "השתא קאמר", אני שומע עכשו שהקדוש ברוך הוא אומר דבורים בשם רבי מאיר.

אז דברנו בשעור, מה קרה כאן, למעלה בשמים לא יודעים מהענין של "תוכו אכל, קלפתו זרק"? לא יודעים למעלה בשמים שרבי מאיר לקח רק את הטוב של רבו? מה חדש כאן רבה שפתאום השתנה הכל? ! אלא מאי, מכאן רואים את המעלה של לטען עבור יהודי אחר, ברגע שרבה טען לפני

אליהו הנביא שרפי מאיר הוא טוב, הוא לא עשה שום רע - כבר הכל השתנה.

אני רוצה לבקש ממך שתלך לאסוף כסף בבתיים ובבתי פנסת ותביא לי את זה באומן; אני רוצה שתביא לי מאה דולר, אבל שזה יהיה בהחלט רק כסף שאספת. אאסוף את זה באומן כשנגיע; יש עוד כמה ימים, אתה יכול להצליח בזה; הצדקה הזאת היא צדקה חשובה מאוד. כתיבה וחתימה טובה, שנה טובה ומבורכת.

...

הגמרא הקדושה יחליץ אותך מכל הטיט והרפש
בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נצבים, כ"ב אלול, שנת ה'תשפ"ב
לכבוד ... גרו יאיר

יישר כח גדול ששלמת את החוב שלך לשכר למוד; הקלת עלי. מסרו לי מהמשרד שרוב אנשי שלומנו לקחו ברצינות את דברי והתאמצו לשלם שכר למוד.

עכשו אני רוצה לבקש ממך חסד, שתלך לאסוף כסף בבתיים או בבתי פנסת ותביא לי את זה לאומן, תביא לי לפחות מאה דולר. לא אקח את הכסף שלך, אני רוצה דוקא שתלך לאסוף כסף; יש לי טעם שאני מבקש את זה עכשו, אקח רק כסף שאספת לצדקה, ואם תוכל להביא לי את זה לאומן.

תתחדש, אל תהיה זקן. תתחיל שוב ללמד בכל יום את דף הגמרא; אם אתה יכול ללכת לשעור או ללמד בחרותא - מה טוב ומה נעים, ואם אין לך חברותא, אין לך שעור - תלמד לבד, אפילו בלי הבנה, תאמר את המלים של הגמרא הקדושה. התורה תחזיר אותך להשם יתברך, זה יחליץ אותך מכל הטיט והרפש. רבנו בפרוש אמר (שיחות ה"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאוד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן, אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל

כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום; ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה אף שיהיה, בנדאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד".

מוהרא"ש אומר, שהסמ"ך מ"ם ירשה לאדם לעשות הכל - כדי שהוא לא יפתח גמרא, כי זה שורף אותו. כפי שרבונו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ריד): "תלמוד בגימטריא אותיות של שמה 'לילית', על כן יש כח בלמוד התלמוד להכניע אותה", כשלומדו גמרא מכניעים את הקלפה שגורמת לאדם לחטא בפגם הברית, לכן הסמ"ך מ"ם מפחד מאד מדף גמרא; הכל הוא ירשה לאדם לעשות - העקר שהוא לא יפתח גמרא.

יש לי עוד הרבה מה לכתב, אני קצת ממחר; אני כבר טרוד בנסיעה הגדולה לאומן.

בתיבה ונתימה טובה.

...

הבנן באומן הוא מקום פרטי

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נצבים, כ"ב אלול, שנת ה'תשפ"ב
לכבוד ... גרו יאיר

הבנן באומן הוא מקום פרטי; זה בהחלט רק לאלו שהשפרנו להם מטה. אני רוצה לבקש ממך שלא תתן את הפרטים שלך לאחרים, זה לא צודק להכניס חברים; אם אתה שוכר מטה ואתה מקבל פרטים - זה פרטי בשבילך.

לתפלות פותחים את בית המדרש, ואז הבנן עדיין פרטי, אי אפשר לעלות לחדרים. ובזמנים האחרים, בסעודות, או סתם להסתובב עם אנשי שולמנו - הבנן הוא בגין פרטי.

לכל אלו ששואלים אותי אם הם יכולים להכניס, ולכל אלו ששואלים אם הם יכולים להכניס רק את פלוני ואלמוני, אני מבקש מהם, בבקשה

תַּעֲשֶׂה לִי טוֹבָה וְאַל תִּהְפֹּךְ אוֹתִי לְאָדָם הָרַע, אֶל תִּבְקֹשׁ אֶת זֶה מִמֶּנִּי; אִם אַתָּה בֹּאֶמֶת כָּל כֹּף רוּצָה לִהְיוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, וְאַתָּה מִמָּשׁ לֹא יוֹדֵעַ אִיךָ תוּכַל לִסְבּוֹל שְׁלֹא לִהְיוֹת בֵּין תַּלְמִידֵי הַיָּכָל הַקֹּדֶשׁ – אַתָּה יָכוֹל עֲכָשׁוּ לְשֹׁכֵר מִטָּה לְשָׁנָה הַבָּאָה עָלֵינוּ לְטוֹבָה.

יְהִי תַלְמוּד תּוֹרָה לִילָדִים שְׂשֻׁנִים בְּבִנְיָן, הַמְלַמְדִים הַמְסוּרִים יִלְמְדוּ עִם הַיָּלָדִים, יִתְפַּלְלוּ עִם הַיָּלָדִים, וְיִלְכוּ לְצִיּוֹן עִם הַיָּלָדִים. הַמְלַמְדִים מְשַׁקִּיעִים כּוֹחוֹת, הֵם מְכִינִים תְּכֵנוּת לִילָדִים כְּדִי שֶׁהַיָּלָדִים יִרְצוּ לִהְיוֹת בְּבֵית הַפִּנְסֶט, הַיָּלָדִים יֵשְׁבוּ לִיד הַבַּעַל תַּפְלָה. הֵם סוֹחֲבִים קַרְטוֹנִים שְׁלָמִים שֶׁל פָּרְסִים לִילָדִים כְּדִי שֶׁהֵם לֹא יִסְתַּכְּבוּ הַפֶּקֶר.

כְּדֹאִי כָּכָר לְהִתְחִיל אֶת הַפְּרָשָׁה וּלְסִים אוֹתוֹ עוֹד לִפְנֵי שְׂיוּצָאִים לְדֶרֶךְ, כֹּף יְסִימוּ אֶת הַפְּרָשָׁה; אֶל תִּשְׁאִיר אֶת זֶה לְסוֹף שְׁבוּעַ כְּשֶׁנִּשְׁלֹט לְבִנְיָנָה. כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה.

...

בְּצִיּוֹן יֵשׁ רַק דְּבָר אֶחָד: "תַּפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת"

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ – יוֹם ב' פְּרִשְׁת נִצָּכִים, כ"ג אֱלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכָבוֹד ... נִרְוֹ יָאִיר

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִחֵר אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, לִהְיוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֶן. אֲנִי רוּצָה לְהַזְכִּיר לָךְ שֶׁתִּתְּנֶהג בְּצִיּוֹן בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ רַבָּה; מְגִיעִים אֶל רַבְּנוּ אֲנָשִׁים מְכָל הַסּוּגִים, לֹא כָּלֶם יוֹדְעִים אִיךָ לְהִתְנַהֵג בְּצִיּוֹן שֶׁל צָדִיק, יִשְׁנֵם שְׂרוּקָדִים וְכו' וְכו'; לָכֵן צָרִיכִים לְדַעַת, כְּשֶׁבָּאִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ צָרִיכִים לַעֲמֹד בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּלָּה, אֵין דְּבוּרִים בְּצִיּוֹן; בְּצִיּוֹן יֵשׁ רַק דְּבָר אֶחָד: "תַּפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת".

אֲנִי רוּצָה לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שֶׁתִּתְּפַלֵּל גַּם עִבּוּרֵי בְּצִיּוֹן וּבְמִשְׁךָ כָּל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, תִּזְכִּיר אוֹתִי לְטוֹבָה, תִּסְפֹּר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ דְּבָר טוֹב עָלַי, אֲנִי צָרִיךְ אֶת הַתְּפִלּוֹת שֶׁלָּךְ.

תִּקְפֹּץ עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וּבֹא אֶל רַבְּנוּ, הַדְּבָר הַכִּי גְדוֹל שֶׁאַתָּה יָכוֹל

לַעֲשׂוֹת עֲבוּר הַהוֹרִים שֶׁלֶךְ הוּא לָבוֹא לְאוֹמֶן. אֶחָד שָׁאֵל אֶת מוֹהֲרָא"ש מַה לַּעֲשׂוֹת, אָמַר שְׁלוֹ נִפְטָרָה וְהוּא צָרִיךְ לְשִׁבְת שִׁבְעָה, הָאִם לָבוֹא לְאוֹמֶן אוֹ לֹא. מוֹהֲרָא"ש עָנָה לוֹ: "אֲנִי לֹא יָכוֹל לֹמַר לָךְ לָבוֹא לְאוֹמֶן (כְּפִי שֶׁרַבְנוֹ אוֹמֵר נִחְיֵי מוֹהֲרָא"ש, סִימָן תו) אִי אֶפְשָׁר לֹמַר לְשָׁנִי לַעֲשׂוֹת מְסִירוֹת נֶפֶשׁ), אֲבָל אֶת זֶה אֲנִי כֵן יָכוֹל לֹמַר לָךְ, אִם תָּבוֹא לְאוֹמֶן אַתָּה תַּעֲשֶׂה טוֹבָה גְּדוֹלָה לְנִשְׁמַת אִמְךָ".

עָדִיף שֶׁתִּסַּע עִם חֲבֵרִים יִרְאֵי שָׁמַיִם. חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרָכָה אוֹמְרִים (עֵין יְרוּשָׁלַיִם שִׁבְת ב, ו): "הַשָּׁטָן מְקַטְרֵג עַל הַדֶּרֶךְ", בְּדֶרֶךְ נִמְצְאִים בְּסִכְנָה, הָעֵינַיִם בְּסִכְנָה; עָדִיף לְשִׁבְת עִם חֵבֵר יִרְאֵי שָׁמַיִם וּלְשׁוֹחַח מְרַבְּנוּ מֵאֲשֶׁר לְשִׁבְת לְבַד וּלְצָפוֹת בּוֹיָדָאוֹ שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִיוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים. לָךְ לְאַסֵּף כֶּסֶף, מִתֵּר לְלַכֵּת לְאַסֵּף כֶּסֶף לְהוֹצֵאוֹת הַנְּסִיעָה; אֲנִי רוֹצֶה מִמְּךָ לְכָל הַפְּחוֹת מֵאֵה דוֹלָר, וְהַשָּׂאָר יִהְיֶה בְּשִׁבְלֶךְ לְהוֹצֵאוֹת הַנְּסִיעָה. כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה.

...

אֲשִׁירִיכֶם שְׂאֵתֶם שׁוֹלְחִים אֶת הַבַּעַל אֶל רַבְּנוּ

בַּעֲזָרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פָּרַשַׁת נִצְבִּים, כ"ג אֵלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ב
מֵרַת ... תַּחֲנִי

אֲשִׁירִיכֶם שְׂאֵתֶם שׁוֹלְחִים אֶת הַבַּעַל אֶל רַבְּנוּ ו' לְבָשֶׁעָה שְׁהַמְשָׁפְחָה שְׁלָכֶם הוּא נִגְד וְכו'; הַנָּשִׁים שֶׁשׁוֹלְחוֹת אֶת בַּעְלֵיהֶן לְאוֹמֶן יְכוּלוֹת לִהְיוֹת רְגוּעוֹת מֵאֵד שֶׁמַּגִּיעָה לָהֶן שָׁנָה טוֹבָה.

אִשָּׁה חֲכָמָה מְסִתְפַּלֶּת עַל עֲצָמָה, אִשָּׁה חֲכָמָה לֹא מְסִתְפַּלֶּת עַל מַה שְׂאֲחָרִים אוֹמְרִים, הִיא עוֹשֶׂה לַעֲצָמָה חֲשָׁבוֹן 'מַגִּיעָה שָׁנָה אֲרָכָה, זְקוּקִים לְכָל כֶּף הַרְבֵּה רַחֲמִים שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם, מַה יָכוֹל לִהְיוֹת טוֹב יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר לְשַׁלַּח אֶת בַּעְלִי אֶל הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ רַבְּנוּ ו' - שִׁידָאָג עֲבוּרוֹ וְעֲבוּר הַמְשָׁפְחָה שְׁלָנוּ.

יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה, שָׁנָה שֶׁל בְּרִיאוֹת, שָׁנָה עִם הַרְחֻבַת הַדַּעַת וְשָׁנָה עִם מְנוּחָה.

כתיבה וחתימה טובה.

...

תמסר את כל הנסיעה שלך להשם יתברך, כך תהיה לך נסיעה טובה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת נצבים, כ"ד אלול, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... נרו נאיר

מיד בבקר תמסר את עצמך להשם יתברך. רבנו אמר (שיחות הר"ן, סימן ב):
"וידרכי בשבא היום אני מוסר כל התנועות שלי, ושל בני, והתלויים בי, על
השם יתברך שיהיה הכל כרצונו יתברך וזה טוב מאד", כי כך אפשר להיות
רגועים שכל מה שקורה - זה כמו שהשם יתברך רוצה.

"וכן כשמגיע שבת או יום טוב, אזי אני מוסר כל ההתנהגות וכל
הענינים והתנועות של אותו השבת או היום טוב להשם יתברך, שיהיה הכל
כרצונו יתברך ואזי, איך שמתנהג באותו השבת ויום טוב, שוב אינו חושב
וחושש כלל שמה לא יצא ידי חובה בהנהגת קדשת אותו היום, מאחר
שכבר מסר הכל להשם יתברך, וסמך עליו יתברך לבד".

קח אתך משניות קטן ועוד ספרים. כל כך יפה לראות כשנוסעים עם
אנשי שלומנו איך מתנהגים בשדה התעופה ובמטוס, נוסעים בקדשה
וטירה; כל אחד לומד את הספרים שלו, את השעורים בסדרן שלו; לא
מותרים על השעורים התמידים.

אני נוסע אם ירצה ה' היום בערב; התכנית היא שאנחנו מגיעים ביום
רביעי אחר הצהרים לרישא, משם אנחנו נוסעים לליזענסק אל הצדיק
הקדוש רבי אלימלך זכותו יגן עלינו, אני מקנה להשם יתברך שאהיה
בכוחות לפקד את הציון ושאוכל להשיח את לבי אצל הצדיק. זכיתי להיות
שלוש פעמים עם סבי הרב מקארלסבורג זכרונו לברכה אצל הצדיק רבי
אלימלך זכותו יגן עלינו בליזענסק; ההתעוררות לתשובה שם גדולה מאד.
תמסר את כל הנסיעה שלך להשם יתברך, כך תהיה לך נסיעה טובה.

כתיבה וחימה טובה.

...

עם סבלנות ותפלה, הבית שלכם לא תתמוטט

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת נצבים, כ"ד אלול, שנת ה' תשפ"ב

מרת ... תחי'

אל תאבדו עשתונות, תבקשו מהשם יתברך שיהיה לכם רגש לבעל, שתרגישו בטוחים אתו; זכיתם לבעל יקר, יהודי ירא שמים עם מדות זהב.

זה שאתם לא מרגישים טעם, אין לכם רגש לחיות בדרך כל הארץ; כך זה הולך אצל הרבה נשים צעירות, ואם אין צדיק שיחזק על תפלה ועל סבלנות - הזוג מתפרק. לצערנו, כל כך הרבה זוגות צעירים מתגרשים, השם ישמרנו.

מאד אבקש מכם, אל תאבדו עשתונות; תתחזקו בתפלה ותהיו מוכנים בשביל הבעל אפילו בלי טעם ובלי רגש. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (תנא דבי אליהו רבא, פרק ט): "איזוהי אשה כשרה? כל שעושה רצון בעלה", אשה שמוכנה בשביל בעלה וכו'.

מובן מאליו, שמדבר כאן דוקא לנשים שאין להן טעם ורגש, כי אם יש רגש - לא צריכים חזק לעשות רצון בעלה, זה הרצון האישי, אלא דוקא הנשים שאין להן רצון אבל הן עושות רצון הבעל, שזה רצונו של הקדוש ברוך הוא - להן מחכה שכר גדול.

לוקח זמן עד שמרגישים בטוחים עם הבעל. הרבה פעמים קורה אצל נשים צעירות, מתעוררים רגשות פנימיים של לרצות לברח בחדרה הביתה; לוקח קצת זמן עד שהאשה מרגישה בטוחה עם עצמה ועם הבעל.

עם העצות של הצדיק, רבנו ז"ל, של לחפש טוב בעצמנו ולחפש טוב אצל הבעל - מקבלים יותר ויותר בטחון עצמי בחיים החדשים, ובפרט עם העצה של לדעת ולהאמין שכל מה שעובר על האדם זה רק לטובתו, אזי

החיים נהיים כל כך מאירים, הם הופכים לגן עדן; מרגישים כל רגע את המתיקות של גן עדן.

תקבעו לכם שיעור בספרים הקדושים של רבנו. אמת, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (סוטה כא:): "כל המלמד את בתו תורה, כאלו מלמדה תפלות", למוד התורה היא לא בשביל נשים; אבל הספרים של רבנו הם גם לנשים, זה אמונה ויראת שמים. עכשו יצא לאור ספר יפה ובהיר על הספר הקדוש לקוטי מוהר"ן - ספר שפתי תפתח באידיש, ספר שנשים וילדים קטנים גם יכולים להבין. אפשר כבר ללמד את הספר הקדוש לקוטי מוהר"ן שרבנו אומר עליו (חיי מוהר"ן, סימן מו): "הספר הוא אתחלתא דגאולה".

מי שטועם מהספר של רבנו - מתחיל לצאת מהגלות, מתחילים להרגיש את אור האמונה, דברים מפסיקים להפריע, דברים מפסיקים לעצבן, נהיים מאד בשמחה.

לכן תקבעו לכם שיעור בספרי רבנו; תלמדו את הספר אשר בנחל באידיש, וגם הספרים שהקדוש ברוך הוא זכה אותי, ספר איש אמונות, ספר עצתו אמונה; חזוק, שכל ועצות של רבנו ז"ל שלמדתי ממוהר"א שזכותו יגן עלינו; ולאט לאט החיים יתפכו להיות קלים, הם יהיו מתוקים.

הנה לכם תפלה קטנה לבקש מהשם יתברך:

"רבנו של עולם, אני מודה ומתלל לך על חסדיך, אתה כל כך טוב אלי, אתה עושה אתי כל כך הרבה נסים; כמה שאודה לך - לא אספיק להודות אפלו על אחת מאלפי הטובות שאתה עושה אתי.

אני מודה לך על חיי, אני מודה לך שהתחנתני; נתת לי בעל יקר, בעל ירא שמים, בעל עם מדות זהב, עם לב כל כך רך, הוא כל כך טוב אלי.

רבנו של עולם, יש לי קשי, אני לא יודעת מה לעשות, אני מתבישת לדבר על זה עם אחרים, אני לא יודעת ממי לבקש עצה על זה. רבנו של עולם, ממך אני לא מתבישת פי אתה אבא שלי, אתה האב הרחמן.

יש לי קשי עם חיי הנשואין, אין לי טעם, שום רגש - לחיות עם בעלי

כְּמוֹ שֶׁבִּרְאֵת אֶת הָעוֹלָם וּכְמוֹ שֶׁקִּבַּעַת אֶת סֵדֶר הָעוֹלָם; כְּמוֹ שֶׁיְהוּדִים צְרִיכִים לְהִתְנַהֵג.

זֶה כָּל כֶּן קָשָׁה לִי, זֶה נוֹרָא; כָּל פַּעַם שֶׁאַנְחֵנוּ בְּיַחַד – נִהְיָה לִי רַע, אֲנִי מְרַגֵּישָׁה שֶׁאֲנִי נִחְנָקֶת, אֲנִי מְרַגֵּישָׁה שֶׁאֲנִי מֵאַבְּדֶת אֶת הַנְּשִׁימָה שְׁלִי.

אָבָא יָקָר, מָה זֶה יָכוֹל לִהְיוֹת? לָמָּה אֵין לִי טַעַם בְּחַיִּים כְּמוֹ אָדָם בְּרִיא? אָבָא טוֹב, זֶה הוֹרֵס אֶת הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלָנוּ; כִּי כָּל פַּעַם שֶׁאַנְחֵנוּ בְּיַחַד – אֲנִי מִתְחִילָה לְהִרְגִּישׁ שֶׁאֲנִי רוֹצֶה לְבָרֵךְ מִמֶּנּוּ, וּמַעֲצָמִי; אֲנִי מְרַגֵּישָׁה שֶׁאֵין לִי מְקוֹם בְּעוֹלָם, אֲנִי כָּל הַזְּמַן מְחַפֶּשֶׁת תְּרוּצִים, אֲנִי מִמְצִיָּא סִפּוּרִים; הַיּוֹם אֲנִי לֹא מְרַגֵּישָׁה טוֹב, אֲתָמוּל הָיִיתִי עֵינָהּ, שְׁלֹשׁ לֹא הָיָה זְמַן; אֵין לִי כִּבְר תְּרוּצִים, אֲנִי לֹא יוֹדַעַת מָה לַעֲשׂוֹת; בְּעָלִי הוּא כְּזֶה מִסְכֵּן, הוּא בִּכְלָל לֹא יוֹדַע מָה קוֹרֶה פֹּה.

אָנָּה ה', אֲנִי מְבַקֶּשֶׁת מִמֶּךָ הַשֵּׁם, תִּרְפָּא אוֹתִי. תַּעֲשֶׂה גַם, תִּבְרִיא אוֹתִי, תֵּן לִי טַעַם בְּחַיִּים, תֵּן לִי רִגְשׁ לַחַיּוֹת כְּסֵדֶר הָעוֹלָם.

מִבְּחוּץ אֲנִי נִרְאִית בְּרִיאָה, מִבְּחוּץ אֲנִישִׁים מְקַנְאִים בִּי, מִבְּחוּץ אֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים שֶׁלִּי יֵשׁ אֶת הַשְּׁלוֹם בֵּית הָאֲמָתִי, אָבָל אֲנִי אָדָם מֵת, אֲנִי לֹא נִשְׁוֹאָה. אָנָּה ה', תַּעֲזֹר לִי שְׂאֵהִיָּה שְׂמִיחָה, שְׂאֵהִיָּה בְּטוּחָה עִם עֲצָמִי, שְׂאֵהִיָּה בְּטוּחָה עִם בְּעָלִי.

רְבוֹן הָעוֹלָמִים, בְּזָכוֹת זֶה שֶׁאֲנִי חִיָּה אֲתוּ בְּלִי רִגְשׁ, בְּלִי טַעַם – שְׂאֵהִיָּה בְּרִיאָה פִּיזִית וְנַפְשִׁית, אָמֵן”.

תֹּאמְרוּ אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת וְתוֹסִיפוּ מִלִּים מְשַׁלְכֶם, יוֹתֵר אִישִׁיּוֹת, וְתִבְעִיּוּ אֶת עֲצָמְכֶם טוֹב יוֹתֵר – וְאִז תִּרְאוּ נִסִּים גְּדוֹלִים; תִּזְכְּפוּ לְאַהֲבָה, אַחֲוָה, שְׁלוֹם וְרַעוּת אֲמָתִיִּים.

כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה.

...

תשיר ותרקד שיש לנו רבי שדואג עבדנו

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נצבים, כ"ה אלול, שנת ה'תשפ"ב
לקבוד ... גרו יאיר

חסדי השם יתברך אנחנו נוסעים אל רבנו, אנחנו כעת בדרך אל רבנו
ו"ל לאומן; הנסיעה מאירה וזורחת בכל עולמות. רבנו אמר (חיי מוהר"ן, סימן
רצא): "אחלי שאזכה לראות אור בהירות הדרך שאתם נוסעים עליו אלי";
מכל צעד, מכל תזוזה - נבראים מלאכים. רבנו אמר לתלמידיו רבי יודל
ורבי שמואל אייזיק, כשהם היו נוסעים מדאשוב למעדוועדיווקע (שם)
שבכל פסיעה ופסיעה שלהם כשנסעו אליו - נברא מלאך.

תשיר ותרקד שאנחנו מקרבים אל רבנו; תשיר ותרקד שיש לנו רבי
שהולך לפנינו, רבי שדואג עבדנו. רבנו אמר לילה לפני הסתלקותו: "מה
לכם לדאג מאחר שאני הולך לפניכם", רבנו הולך לפנינו, רבנו עושה אתנו
דברים יפים, כמו שאמר (חיי מוהר"ן, סימן רצג): "אין אתם צריכים כי אם לתת
אבנים וסיד ואני בונה מהם בנינים נפלאים ונוראים".

עוד אכתב לך כשנגיע אל המנוחה ואל הנחלה באומן.
כתיבה וחתמה טובה.

...

באומן יש רק כתבת אחת - ציון רבנו

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נצבים, כ"ה אלול, שנת ה'תשפ"ב
לקבוד ... גרו יאיר

אנחנו כבר כמעט מגיעים אל רבנו; אלפי יהודים נסחבים ממדינה
אחת לשנייה כדי לזכות להגיע לאומן, להיות בציון רבנו.

אני רוצה לחזק אותך; כל כך הרבה טרח וגיעה השקענו השנה כדי
להגיע אל רבנו. כל כך הרבה כסף שלמנו כדי שנוכל להיות השנה, שנה
היסטורית - אצל רבנו. עכשו כשאתה מגיע לאומן - אל תלך לאף אחד ואל
תהיה בקשר עם אף אחד, תמחק את כל הפתובות מאומן, באומן יש רק
כתבת אחת - ציון רבנו.

לך לציון, קח תהלים ותגיד את התקון הכללי, עשרת מזמורי התהלים
[פרק טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ] ותבכה את לבך; תניח את
חבילת הקשאים שלך, אל תעזב את הציון עד שאתה מרגיש שפעתה.
אני נוסע עכשו מליזענסק לפשעמישל, משם אנחנו נוסעים עם הרכבת
לויניץא, ומשם לאומן.
כתיבה וחתומה טובה.

...

לכבוד השנה החדשה תחשבו רק טוב על עצמכם

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת נצבים, כ"ו אלול, שנת ה'תשפ"ב
מרת ... תחי'

לרגל השנה הבאה עלינו לטובה תקבלו על עצמכם לחשב טוב על
עצמכם, מספיק היה עם המחשבות הרעות של להשפיל את עצמכם שאתם
לא טובים וכדומה, לכבוד השנה החדשה תחשבו רק טוב על עצמכם.
רבנו ו"ל אומר לנו (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כד), שרק פעם אחת ביום
עלינו לעשות חשבון נפש, לחזור בתשובה על מה שצריכים לחזור בתשובה;
אבל כל היום רק צריכים לחפש טוב בעצמנו, רק להסתכל טוב על עצמנו.
היה לכם שכל, שלחתם את הבעל לאומן - תרקדו משמחה ואל תדאגו
בכלל; הבעל נסע לעורך דין הכי גדול, לרופא הכי גדול, לצדיק הכי גדול;
רבנו ידאג עבורכם ועבור כל המשפחה.
רק בשמחה; תשפ"ג ראשי תבות ת'הא ש'נת ג'אר פ'רייליך (תהא שנת
מאד בשמחה).

כתיבה וחתומה טובה.

...

רוץ לציון ותבקש על השדוף שלך

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת נצבים, כ"ו אלול, שנת ה'תשפ"ב

לקבוד ... גרו זאיר, תלמיד ישיבת תפארת התורה

אני כותב לך את המכתב, בנסיעה לאומן, כי אני רואה את כאבך עד כמה אתה כבר רוצה את השדוף שלך, איך אתה כל הזמן נופל לפגם הבירית, הוצאת זרע לבטלה - רחמנא לצלן.

אל תהיה טפש, עכשו פשטתה מגיע לאומן - רוץ לציון ותבקש על השדוף שלך. רבנו הוא השדכן, רבנו אומר (חיי מוהר"ן, סימן פד) שאלתי בחלום 'מה יהיה פרנסתי?' ואמרו לי שאהיה שדכן. כמו כן אומר רבנו (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן פט): "הצדיק הוא השדכן".

אל תלך עם אף אחד לשוק או אני לא יודע איפה, לך רק לציון ותחזור לדירה שלך.

בציון תגיד אין ספר פעמים את המלים האלו: "רבי, תן לי את השדוף שלי. רבי, אני כבר רוצה להתחתן, רבי אני לא יכול לחיות בקדושה בלי שדוף, אני חייב להתחתן"; כך תבכה עד שתפעל. כתיבה וחתימה טובה.

...

לעשות לעצמנו סדר יום, לנצל את הזמן

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת נצבים, כ"ו אלול, שנת ה'תשפ"ב, פה אומן

לקבוד ... גרו זאיר

אין מלים להביע את הרגשות, אנחנו כאן באומן; הגענו אחרי כל כך הרבה דאגות, געגועים, כסופים, בקשות, רצונות, תקוות וכו' וכו' - שנוכל להיות על ראש השנה אצל רבנו באומן.

כעת צריכים לעשות לעצמנו סדר יום, לנצל את הזמן, לא לשרף את הזמן בשטויות.

לך לישן מקדם; לך לישן מיד אחרי מנחה וערבית. אנחנו כבר נוסעים

יומים בלי לישון, חייבים לנחת. ובבקר תלך לצייון, או שתתפלל קדם שחרית.
תזהר, קח רק חברים טובים, רק מי שיש לו פה נקי; זה הסימן, פה נקי
זה אדם נקי, פה מלכלך זה אדם מלכלך.
בצייון אפשר לשפך את הלב היטב, אפשר לפעל ישועות גדולות.
כתיבה וחתומה טובה.

...

אני מודה לך שעשית את העבודה הקשה בשביל כל הקהלה
בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת נצבים, כ"ו אלול, שנת ה'תשפ"ב, פה אומן
לכבוד יקירי ... גרו יאיר
הייתי עכשו בצינו של הצדיק הקדוש רבי אלימלך מליזענסק זכותו
יגן עלינו, הודו להשם יתברך שיכלתי לשפך את לבי, אני מודה לך מאד
שארגנת לי דרך כל כך נעימה בשבילי ובשביל הילדים שלי.
אני שומע מאנשי שלומנו, כל אחד מכיר לך טובה שארגנת נסיעה כזו
מתחלה ועד סוף, כל כך נח, כל כך נעים.
אני מודה לך שעשית את העבודה הקשה בשביל כל הקהלה, הוכחת
משהו שאף אחד עוד לא הוכיח; לארגן נסיעות לאלפי אנשי שלומנו בשנה
כזו, שנת מלחמה, אומן ראש השנה היסטורי.
השם יתברך יכתב לך שנה מתוקה, שנה מאירה, לך ולכל המשפחה
שלך.
כתיבה וחתומה טובה.

...

**יישר כח שארגנת את הכל כל כך יפה, בפרט בשנה כזו
בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת נצבים, כ"ו אלול, שנת ה'תשפ"ב, פה אומן
לכבוד יקירי ... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי**

אני מאד מודה לך שדאגת בכזו מסירות נפש לכל הקהלה שיהיה לנו
מקום מארגן כל כך מעולה באומן בשביל לישן, לאכול, מקנה, התפלות
וכן הלאה. בפרט השנה כשנמצאים באמצע המלחמה, הכל יותר קשה
להשגה, ודאגת כל כך שהכל יהיה על הצד היותר טוב.

מאד אבקש ממך, אל תקח ללב. אם אחד אומר לך מלה ואחד נאנח
ומתלונן, אתה צריך להבין שאנשים נמצאים בדרךכים, אנשים מתשים,
נסתכים בדרךכים ארכות, וקורה שמישהו יגיד הערות שזה לא בסדר וזה לא
בסדר, אבקש ממך, תהיה מן הנעלבים ואינם עולכים, אל תענה לאף אחד,
אתה תעשה את שלך, תשתדל להנעים לכל אחד ותהיה לך שנה טובה
ומברכת.

בתיבה וחתימה טובה.

...

**משניות, בית נצחי, או את הטלפון כדי לעזור לאנשי שלומנו
בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת נצבים, כ"ו אלול, שנת ה'תשפ"ב, פה אומן
מרת ... תחי' ברסלב, ליבערטי**

ראיתי בנסיעה שבעלך גרו יאיר לא הפסיק ללמד, הן במטוס והן
באוטובוס. או שהוא החזיק משניות קטן, או בית נצחי, או את הטלפון
שלו כדי לעזור לאנשי שלומנו עם הנסיעה.

אתם יכולים להתגאות עם בעל כזה.

כלנו וכל הקהלה מכירים לו טובה שהוא ארגן נסיעה כל כך יפה
ונעימה, השנה הנסיעה לאומן בכלל לא קלה, זה טלטול הדרך קשה,
ובעלך ועוד אנשים - הקדישו את עצמם כל כך בשביל הקהלה שלנו.

השם יתברך בודאי יכתב לכם שנה טובה.

כתיבה וחתומה טובה.

...

שברת את הטלפון וקנית טלפון פשר

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת נצבים, כ"ז אלול, שנת ה'תשפ"ב, פה אומן

לכבוד יקירי ... גרו יאיר

אני מאד מתרגש ממך, מהשנוי הדרמטי שעשית. זקרת ושברת את הטלפון שלך וקנית טלפון פשר, אתה מתפלל ולומד כל כך יפה. לא כלם יודעים מהשנוי שלך, מבחין תמיד נראית חסידי, אבל אתה ואני יודעים מה רבנו עשה אתך, איך רבנו עשה אותך ליהודי פשר. אח יקר, תשארו חזק. ממשיך בדרךך הטוב, לך לציון לבקש על שדוה. תגיד תודה לרבנו על שהוא עשה אותך יהודי ותבקש ממנו זיווג הגון, בית פשר.

תכניס אותי בתפלות שלך, יואל בן ריצא רעכיל.

כתיבה וחתומה טובה.

...

הקונטרס הנפלא "א וועג צו לערנען"

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת נצבים, כ"ז אלול, שנת ה'תשפ"ב, פה אומן

לכבוד אהובי ... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי

האברך היקר ... גרו יאיר הראה לי עכשו את הקונטרס החדש "א וועג צו קענען לערנען"; הוא תרגם את הקונטרס "סדר דרך הלמוד" של מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, הוא תרגם את זה באופן נפלא מאד לאידיש. אני רוצה שתבקש ממנו את הקונטרס ותדפיס את זה באפלים ורכבות.

אני מקבל עלי כאן באומן בציונו של רבנו לעזר לך להדפיס את הספר, לתת את זה למפיצים בפרוטות בודדות. בלי נדר אביא את שאר הכסף, מהמפיצים תבקש חמש סנט לקונטרס (אני לא רוצה לתת בחנם).

הקונטרס יעשה סערה חזקה, כל הבחורים והאברכים יחטפו את זה ויתחילו ללמד על פי סדר דרך למוד של רבנו ו"ל.

לרגל השנה החדשה אנחנו צריכים לקבל על עצמנו להפיץ את רבנו. תשפ"ג ראשי תבות ת'הא ש'נת פ'ארשפרייטן דאס ג'רויסקייט פון רבין (להפיץ את גדלתו של רבנו).

כתיבה וחתימה טובה

...

הנהגות לערב ראש השנה באומן

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וילך, ערב ראש השנה שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... גרו יאיר

היום בערב ראש השנה תתכונן עם ההכנות הנכונות לקראת היום הגדול. מיד אחרי שחרית תעשה התרת נדרים, והשנה צריכים לזכר לעשות פרובול.

לך לציון, תגיד את התקון הכללי ותתודה על כל החטאים. החטאים שאתה זוכר תספר את הכל להשם יתברך, וכמו כן תתודה בכלליות על כל החטאים שאתה לא זוכר.

נוהגים לצום עד חצות, כמובן שזה רק אם מרגישים טוב; אם חלשים מטלולי הדרך - לא צריכים לצום.

תזכר להסתפר לכבוד החג וללכת למקנה - להטהר לפני יום כה גדול. תתקשר הביתה לאשתך, תאחל לה שנה טובה. כמו כן תתקשר להוריך ולהורי אשתך ולסבים שלך. אם הם צועקים עליך, הם עושים צחוק מאומן, אל תענה, אלא תגיד בשקט: "רבנו של עולם, קבל את הבזיונות ושנה יהיה בשבילי לכפרה".

בראש השנה אל תדבר, רק אל השם יתברך; תבקש עבורך ועבור כל עם ישראל.

בערב ראש השנה עושים פדיון נפש לעצמך ולמשפחה. רבנו אמר (חיי מוהר"ן, סימן תקלט) אם היה לו מקום לעשות פדיון נפש – הוא היה עושה כל היום פדיון נפש.

כעת כשהשנה מסתיימת, אני רוצה לעשות אתך חשבון של הדברים היפים שעשינו השנה, שנת תשפ"ב בקהלה; רק בזכות שאתה עוזר לי, עם כל אנשי שלומנו.

השנה פתחנו את התלמוד תורה ובית החנוך לבנות בירושלים, השנה פתחנו את בית החנוך לבנות בקרית יואל, השנה עשינו בקריה את המקוה טהרה, גם את מקוה מלכה. כמו כן סימנו שלושה בתי כנסת בקריה, בית המדרש אשר בנחל, בית המדרש עצתו אמונה ובית המדרש מקור השמחה. עשינו את מאפיית המצות, קנינו את הבנין החדש לבית הדפוס, קנינו את הקונטרס אילן החיים וקנינו את הבנין בקריה לעמידת המחשבים ולבאזר. יצאו לאור שני דיסקים יפים של נגוני אמונה, יצאו לאור ספרים חדשים, עצתו אמונה, איש אמונות, חזית איש, שפתי תפתח, מעשה לעד, ועוד הרבה דברים יפים שעשינו השנה בשנת תשפ"ב.

כמו כן יצאה האפליקציה החדשה והאתר החדש ברסלב אנייטיים. את כל זה אני יכול לעשות רק בזכותך ובזכות כל אנשי שלומנו, כל אחד ואחד.

מאד אבקש ממך, לקראת השנה החדשה שנת תשפ"ג שתעזור לי ובודאי שלא תפריע. הדבר הכי גדול שאתה יכול לעזור לי – שלא תהיה לך שנאה לאף אחד, שתאהב את כל אחד, לחפש את הטוב בכל אחד, לתת מלה טובה לשני, לא להוליד ולא להביא לשון הרע; רק כך נזכה שתהא שנת פדיון ג'אלתנו. על ידי שלום, על ידי אהבת חנם – נזכה למשיח. שנה מתוקה.

...

אם נסלח ונפרגן הקדוש ברוך הוא ימחל לנו

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וילך, ערב ראש השנה שנת ה'תשפ"ג
מרת ... תחי'

אנו עומדים כעת ערב היום הגדול והקדוש, בערב ראש השנה;
הולכים לדון כל אחד מה הולך לקרות אתו במשף השנה.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (סוטה ח): "במדה שאדם מודד בה",
איך שהאדם מתנהג, "מודדין לו", כך נוהגים אתו; אם נסלח אחד לשני,
נאהב כל אחד - הקדוש ברוך הוא יסלח לנו, הקדוש ברוך הוא יאהב
אותנו.

מהרא"ש זכותו יגן עלינו תמיד היה אומר: "אי אפשר לתאר לאיזה
דרגות רבנו יביא אותנו אם נחזיק עצמנו באחדות, אם תהיה אהבה
בינינו"; בפרט הנשים, אם תהיה אהבה ביניהן, לא יהיו מחלוקות - נזכה
לדברים יפים.

אבקש מכן מאד, לרגל השנה החדשה הבאה עלינו לטובה, ת'הא ש'נת
פ'אר-ג'ינען (פרגון), ת'הא ש'נת פ'אר-ג'עבן (לסלח); אם נסלח ונפרגן -
הקדוש ברוך הוא ימחל לנו ויתן לנו שפע גדול, פרנסה גדולה.

אני מתפלל עבורכן, אני מתפלל עבור כל אנשי שלומנו ועבור כל עם
ישראל, שתהיה לנו שנה טובה, שנה מתוקה, א פ'רייליכע ג'עשמאקע יאר,
א יאר פויל מיט ג'ליק (שנה שמחה ונעימה, שנה מלאה באשר).

תרקדו משמחה שהבעל נמצא באומן, הוא אצל העורך דין הכי גדול,
אצל הרופא הכי גדול, אצל הצדיק הכי גדול, ראש כל הצדיקים, האדמו"ר
של כל האדמו"רים; הבעל יביא הביתה שנה טובה בשבילכם ובשביל כל
המשפחה.

שנה מתוקה.

אם שמחים בשבת זו – מתקנים את כל השבתות של השנה

בעזרת ה' יתברך – ערב שבת קודש פרשת נצבים, כ"ז אלול, שנת ה'תשפ"ב, פה
אומן

לכבוד ... גרו יאיר

אנחנו צריכים לשמח מאד שאנחנו באומן, מאז שרוסיה נכנסה
למלחמה עם אוקראינה כל כך דאגנו מה יהיה עם אומן ראש השנה, כל כך
הרבה התפללנו שנוזכה להיות בראש השנה אצל רבנו, מה אשיב לה'
שאנחנו באומן.

השבוע זו השבת האחרונה של השנה, השבוע בשבת אם שמחים
ושומרים את השבת – מתקנים את כל השבתות של השנה, אם תהיה שמח
בשבת, כל השבת תהיה רק בשמחה, אתה תודה ותהיל ללהשם יתברך – זה
יהיה הכנה נכונה ליום הדין הגדול.

בציון רבנו יכולים לזכות לכל טוב; יכולים לפעל שדוכים, ואלו
שהתחתנו יכולים לפעל בציון לקבל דעת ושכל לאהב את האשה, כך אומר
רבנו (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן פט) הצדיק הוא השדכן.

כתיבה וחתומה טובה.

שבת שלום.

...

אשריכם ששלחתם את הבעל לאומן

בעזרת ה' יתברך – ערב שבת קודש פרשת נצבים, כ"ז אלול, שנת ה'תשפ"ב, פה
אומן

מרת ... תחי'

אשריכם ששלחתם את הבעל לאומן, נשאתם לבד עם הילדים,
ותרתם על הנוחות האישית שלכם כדי לעשות רצונו של רבנו שצוה לבוא
לאומן.

השבת הזו היא השבת האחרונה של השנה. בהדלקת הנרות מתפללו

אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, תִּבְקְשׁוּ לֵיד הַנִּרוֹת: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם עֲזֹר לִי שְׂאֵהִיָּה בְּשִׁמְחָה, שְׁלֹא תִהְיֶה בִּי טַפַּת עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה. רְבוּן הָעוֹלָמִים אֲנִי מְאֹד מִבְקֶשֶׁת מִמֶּךָ, עֲזֹר לִי וּלְמִשְׁפּוֹחֵי, שְׁלַכְלֵנוּ תִהְיֶה אֱמוּנָה חֲזָקָה, שְׁנַחֲיָה עִם אֱמוּנָה, שְׁלֹא נִסִּיחַ דַּעַת מִמֶּךָ".

לִגְבִי הַבְּדֵלָה; אִם יֵשׁ שָׁכֵן גָּבֵר - תִּבְקְשׁוּ אִם אַתֶּם יְכוּלִים לָצֵאת יְדֵי חוּכָה, וְאִם לֹא - אַתֶּם לֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַבְּדֵלָה. בְּזִמְנָן צֵאת הַשִּׁבְתַּ תֹּאמְרוּ: "בְּרוּךְ הַמְּבַדִּיל בֵּין קוֹדֶשׁ לְחֹל".
שְׁנֵה טוֹבָה וּמְבָרְכָת.

...

לְקַחַת אֶתְנוּ מֵה שְׂדֵבְרָנוּ בְּמִשְׁךְ הַחֵג

בַּעֲזֹרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - מוֹצָאֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה ה'תשפ"ג, פֶּה אוֹמֵן

לְכָבוֹד ... נִרוּ יֵאִיר

זְכִינוּ לִהְיוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ בְּאוֹמֵן רֹאשׁ הַשָּׁנָה תשפ"ג, שְׂבָרָנוּ אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת; אֲזַעֲלֵנוּ לְשִׁמְחָה מְאֹד. כָּפִי שְׂרַבְנוּ אָמַר (חַי מוֹהֲר"ן, סִימָן תג): "מִי שֶׁהִיָּה אֶצְלִי עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, רָאוּי לוֹ לְשִׁמְחָה מְאֹד כָּל הַשָּׁנָה".

אֲנִי מְקַנֶּה שֶׁתִּקַּח אֶתְךָ מֵה שְׂדֵבְרָנוּ בְּמִשְׁךְ הַחֵג, לְקַבֵּעַ לַעֲצֻמָּה שְׁעוּרִים בְּגִמְרָא וּמִשְׁנֵיאוֹת. תַּחֲזִיק אֶצְלֶךָ בְּכִסִּים מִשְׁנֵיאוֹת, כִּךָ תִּסְפִּיק בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם לְלַמֵּד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת.

אֲנִי כָּבֵד יוֹצֵא מְאוֹמֵן, יֵשׁ לָנוּ דֶּרֶךְ אֲרָכָה. אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים מְאוֹמֵן לְוִינִיָּצָא, שָׁם אֲנַחְנוּ לּוֹקְחִים רַכְבָּת שְׁיוֹצֵאת מְאוֹקְרָאִינָה לְפוֹלִין, לְפִשְׁעִמִּישָׁל. מִשָּׁם אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים לְרִישָׁא, מִשָּׁם לְוֹרְשָׁה, וּבַעֲזֹרַת הַשֵּׁם אֲנַחְנוּ מְגִיעִים לְאַמְרִיקָה בְּיוֹם חֲמִישִׁי בַּעֲרָב.

בְּשִׁבְתַּ תְּשׁוּבָה, בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים וּבַחֵג הַסִּכּוֹת אֶהְיֶה אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם בְּוִילֵיאָמְסְבוֹרְג.

גִּמְרַת חֲתִימָה טוֹבָה.

...

תודה השם הייתי אצל רבנו !

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וילך, ד' תשרי ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

אנחנו עדין בדרך, הנסיעה עוד לא הסתיימה, נסחבים ממקום אחד למשנהו; בכל זאת אנחנו מאד שמחים, אין לנו טפת חרטה על שהגענו לאומן. כל אלו שהיו אצל רבנו וגם כל אלו שרצו לבוא ולא יכלו לבוא - בודאי פעלו שנה מתוקה.

זו נסיעה ארכה, אבל זה בודאי. אם רבי נתן היה מוכן לרדת עוד פעם לעולם הזה כדי שיוכל להיות עוד פעם באומן - בודאי שאנחנו צריכים להיות מוכנים לבוא לאומן אפילו שצריכים להסחב באוטובוס לרכבת ומתרכבת לאוטובוס, ומתאטובוס למלון, ומתמלון לאוטובוס ומתאטובוס למטוס, ומתמטוס לעוד מטוס, ועדין לא גמרנו... וכן הלאה כל אחד עם הנסיעה שלו, העקר להיות אצל רבנו.

היום בערב לא יתקיים שיעור, ואני עדין לא יודע אם יתקיים שיעור ביום שני בערב, ערב יום הכפורים, אודיע לה. אני צריך לחזור לפוחות שלי, גם אתה צריך לנוח ולחזור לפוחות.

בכל פעם שאתה רוצה לתת אנחה מטלטול הדרך - תזכר ותשאל את עצמך: 'מאיפה אני בא? איפה הייתי? אה, באומן! אה, תודה השם הייתי אצל רבנו!' זה יתן לך כח.

גמר חתימה טובה.

...

קבלות טובות לרגל השנה החדשה

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת וילך - תשובה, ה' תשרי, שנת

ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

השבת הזאת היא שבת תשובה, השבת הראשונה של השנה. אנחנו

נוהגים לאכל מראש השנה עד סכות חלות עגלות. הטעם הפשוט הוא כדי להזכר מ"המלך", שמכתירים כעת את הקדוש ברוך הוא; את החלה עושים בצורת כתר, כעת אנחנו ממליכים את הקדוש ברוך הוא, אנחנו מכריזים: "אתה אבא שלנו, אתה המלך שלנו".

ביום השני של ראש השנה הזכרנו בדרשה של תקיעת שופר משל שהצדיקים היו אומרים בדרשות של הימים הנוראים. היה מלך ששודדים חטפו את בנו, הבן חכה לזמן שהמלך מגיע לשדה לצוד חיות, כשהוא ראה את אביו הוא נתן צעקה: "אבא!" "המלך!" וכל השודדים ברחו מרוב פחד, וכך הוא חזר לאביו.

כך גם, אנחנו שבויים אצל הלא טוב, לצערנו נפלנו לידי השודדים. עכשו בחדש אלול ותשרי יורד הקדוש ברוך הוא כבכול בינינו, בבחינת: "המלך בשדה", ואנחנו נותנים צעקה, אבינו מלכנו: "אבא!" "המלך!" וכך בורחים כל הקלפות, כל המקטרגים, ואנחנו בחזרה אצל הקדוש ברוך הוא.

יש עוד טעם למה אנחנו אוכלים חלות עגלות, להזכיר לנו שאמנם עכשו התחילה השנה, אבל צריכים לזכור שסבוב אחד - והשנה עוברת. קבלת עליך קבלות טובות חדשות, עכשו בתחלת השנה כבר צריכים להתחיל לעשות אותם.

קבלת על עצמך להתפלל במנין - תתחיל מיד ללכת לבית הכנסת שלוש פעמים ביום, אל תדחה זאת למחר.

קבלת על עצמך קבלה טובה לרגל השנה החדשה, ללכת כל יום למקנה - לך כבר היום למקנה.

קבלת עליך לרגל השנה החדשה לא להביא הפיטה את הטלפון שלך, תסתכל על החלה העגלה; השנה כבר התחילה והיא תיכף נגמרת, תוציא כבר עכשו את הדברים האלו מהפית.

כמו כן אנחנו נוהגים לאכל מראש השנה עד סכות אטריות מרבעות. אני לא יודע את הטעם, אני חושב על טעם. מוהרא"ש היה מספר, הצדיק

רבי אלימלך זכותו יגן עלינו אמר פעם בבית לאשתו: "היום אני לא רוצה לארוחת ערב קאשע - דיסה, היום אני רוצה לאקשן - אטריות", לאחר מכן הוא אמר בבית שהוא מתכנן לומר שהוא לא רוצה כבר קשיות ושאלות (קאשע - דיסה), הוא רוצה מהיום לא-קשן, (אטריות), לא קשיות. עכשיו כשאנו עומדים בימים שאנחנו ממליכים את הקדוש ברוך הוא - אנחנו אוכלים אטריות של ארבע קצוות; מספיק היה עם הקשיות, לא-קשן, (אטריות) בשביל כל הפונים, ת'הא שינת פ'רעג ג'ארנישט (אל תשאל כלום), כפי שבעל הקדשת לוי זכותו יגן עלינו היה שר: "מזרח דו מעריב דו, צפון דו דרום דו, וואו איך גיי ביסטו באשעפער; ווען עס גייט מיר גוט - ביסטו עס באשעפער, און אז חלילה פארקערט - ביסטו עס ווייטער באשעפער". (מזרח אתה מעריב אתה, צפון אתה דרום אתה, איפה שאני הולך אתה השם, כשהולך לי טוב - זה אתה השם, ואם חלילה להפך - זה שוב אתה השם).

תקבל על עצמך לרגל השנה החדשה להחזיק בתפילה את הילדים שלך לידך. נכון שצריכים הרבה עצבים, הרבה סבלנות, זה לא קל, אבל תאמין לי, הרבה יותר קשה לאחר מכן עם ילדים גדולים שלא מחנכים. משתלם להתאזר בסבלנות, ת'הא שינת פ'יל ג'עדולד (הרבה סבלנות). קח אתך סכריות או ממתיק אחר, וכך במה דקות תן לילדיך עוד משהו קטן; כמו המלמדים שעובדים עם הילדים כל השנה בתלמוד תורה עם כרטיסים עם מדבקות, עם ממתקים טובים.

אל תרשה להם לרוץ מפה לשם בתפלה. את המאד קטנים תרגיל לענות: "אמן". הרמ"א אומר (אורח חיים סימן קכד, סעיף ז): "מיד שהתינוק עונה 'אמן', יש לו חלק לעולם הבא", ולפי הגיל תרגיל אותם להתפלל יותר ויותר, קודם כל ברכו, נקדישך, כתר, ושמרו; כך בהדרגה עוד ועוד.

מישהו שאל אותי באומן, כשהלכנו בראש השנה לפנות בקר לציון עם הצבור, עם ילדי הקטנים: "איך לראש הישיבה יש לב להעיר את הילדים הקטנים בשעה חמש לפנות בקר, ולסחב אותם באמצע השנה לציון?" אמרתי לו: "רק בגלל שאני מרחם עליהם אני עושה זאת, אני לא יכול

לראות שהם ישארו לישן, אני רוצה לתת להם מה שהכי טוב עבורם, אני רוצה ללמד אותם ללכת לציון".

השבוע בפרשה אנחנו רואים, שמשה רבנו מכין את תלמידו יהושע בן נון עם כל כף הרבה חזוק, תספר כמה פעמים משה רבנו חוזר ואומר לו שוב ושוב חזק ואמץ; ממש זה מה שרבנו י"ל עושה אתנו, הוא מחזק אותנו שלא נעזב את הרצון, שלא נפסיק להשתוקק להיות צדיק גדול.

ראה לעזר בבית להכין את השבת, אני יודע שאהיה צדיקן מאוד מתש מהנסיעה הארצה, גם אני צדיקן מתש כהגן, אני צדיקן לא יודע אם אמסר שעור ביום שני ערב יום הכפורים, אם ירצה ה' כליל ששי האזינו - יתקיים שעור.

שבת שמחה.

...

הכל תלוי במדת השמחה

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת וילך - תשובה, ה' תשרי, שנת ה'תשפ"ג

מרת ... תחי'

השבוע זו השבת הראשונה של השנה החדשה. מוהרא"ש זכותו יגן עלינו ואמר: "הכל הולך לפי ההתחלה, אם ההתחלה שמחה, ההתחלה טובה - כל השנה היא טובה".

לכן אבקש מכם שתהיו בשמחה השבת, וכשאתם מדליקים את הנרות תבקשו מהשם יתברך שהשנה החדשה תהיה שנה שמחה, שנה טובה; כי הכל תלוי אם שמחים. כששמחים יש שלום בית, יש סבלנות לילדים; הכל תלוי במדת השמחה.

אני צריך לקצר, אני צדיקן מתש מאוד מהנסיעה.

שבת שמחה.

...

לך עם המשפחה שלך להתברך אצל ההורים והסבים

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת האזינו, ז' תשרי, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו יאיר

לאט לאט אנחנו חוזרים לכוחות מהנסיצה הארצה.

בשבת היה יפה מאד, התחזקנו עם העצות של רבנו.

היה לנו גם גדול בשבת; באמצע חזרת הש"ץ בתפלת מוסף התחיל לצאת עשן מהמזגן, כלנו ברחנו החוצה עם הילדים, אפלו תפסו את הספר תורה וברחנו החוצה, עד שכבו את המזגן, וכך יכלנו להמשיך עם התפלה ועם ספורי מעשיות; נסי נסים שלא קרה כלום.

כל אלו ששולחים אצלנו למוסד לא צריכים לעשות פפרות לילדים, אנחנו עושים פפרות לבנים בתלמוד תורה ולבנות בבית הספר; אתה תדאג בשבילך ובשביל אשתך.

לך עם המשפחה שלך להתברך אצל ההורים והסבים, ואם מתבדחים עליך לגבי אומן - תקבל את זה לכפרת עוונות, זו התשובה הכי גדולה, "ישמע בזינו, ידם וישתק" (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ו).

נשים צריכות לצום ביום הכפורים, ואם קשה לאשתך להתפלל בבית הכנסת - עדיף שתשאר בבית ותתפלל בבית, או אפלו שתשאר במטה לנוח ולצום.

גמר חתימה טובה.

...

לעזור לתלמוד תורה ולבית הספר

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת האזינו, ז' תשרי, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו יאיר, קרית יואל

קבלתי את מכתבך.

אבקש ממך שתעמד לימינו של ר' ... נרו יאיר; מה שהוא מבקש ממך בענין לעזור לתלמוד תורה ולבית הספר - תהיה מוכן.

לעזור לתלמוד תורה ולבית הספר - זה כל כולו הפצה; אם הוא מבקש ממך שתסיע את הילדים הלוך וחזור, או שתעזור לחלק אכל לילדים; מה שהוא מבקש ממך - תהיה מוכן.
זו הקבלה הכי טובה לשנה החדשה.

...

זה לא ראוי לעזוב את המשפחה בשמחת תורה
בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת האזינו, ז' תשרי, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

תשאר עם המשפחה שלך בארץ ישראל. זה לא בסדר לעשות כך -
לעזוב את האשה והילדים בשמחת תורה; רק בראש השנה כשאנחנו נוסעים
אל רבנו לאומן אנחנו משאירים את האשה לבד, גם זה רק לכמה ימים,
מכמה ימים לפני ראש השנה ומיד אנחנו חוזרים, (בשנים האחרונות
בקורונה וגם השנה במלחמה - היו שנסעו מקדם יותר, השאירו את
המשפחה הפקר; רבנו מכנה אותם פליטעס [שיחות הר"ן, סימן רכת], אנשים בלי
ישוב הדעת, אנשים בלי התבודדות).

תשאר בבית, אין מה לחפש באמריקה; יש בחורים שבאים ללמד
בישיבה שפכר באים לחג, אבל להשאיר לבד את האשה והילדים - זה חסר
הגיון.

אני מקווה להשם יתברך לבוא לארץ ישראל אחרי החג.
גמר חתימה טובה.

...

מה שחטאו בין אדם לחברו - צריכים לבקש סליחה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת האזינו, ח' תשרי, שלש עשרה מדות, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו נאיר

היום הוא שלש עשרה מדות; כל אלו שעוד לא עשו תשליך נוהגים ללכת היום אחרי הצהרים לתשליך. כי כבר מתקרבים ליום הגדול, יום הכפורים, היום שהקדוש ברוך הוא סולח על כל העברות של בין אדם למקום, אבל מה שחטאו בין אדם לחברו - צריכים לתקן, צריכים לבקש סליחה.

מוהרא"ש אומר: "עדיף לא לפגוע במשך כל השנה, לא להסתכסך עם אף אחד. כך לא צריכים להיות עסוקים בערב היום הקדוש לחפש את פלוני ואלמוני ולבקש סליחה"; כי כל אלו שפוגעים כל השנה - אלו צריכים לבקש סליחה מכלם.

מוהרא"ש אומר לי שאפתח ישיבה ושאמר לבחורים איך להתנהג, לאחר מכן מוהרא"ש אומר לי שאדבר גם לאברכים ולמשפחות וכו'; אם מוהרא"ש לא היה אומר לי לעשות זאת הייתי לכאורה האדם הכי שקט בהיכל הקדש, תשאל את האברכים איך הייתי יושב בפנה לפני שהישיבה נפתחה, וכשיש ישיבה יוצא שצריכים להגיד ולפעמים צריכים להגיד יותר בתקיפות; אז אני מבקש סליחה, תסלח לי; אני רק רוצה שלך יהיה טוב.

מחר ערב יום הכפורים הוא חג, לובשים בגדי שבת אחרי שחרית, עורכים סעודה בחצות. בסעודה הראשונה נוהגים לאכל דגים ואחר כך אחרי הצהרים עורכים עוד סעודה. בסעודה השנייה לא אוכלים דגים, אוכלים רק קצת מרק ועוף; בערב יום הכפורים אוכלים רק עוף, מאכלים קלים, לא בשר בקר.

עדין לא חזרתי לכוחות מהנסיעה; ככל הנראה לא יתקיים היום שעור.

גמר חתימה טובה.

תקבל על עצמך לדאג יותר להורייך

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת האזינו, ח' תשרי, שלש עשרה מדות, שנת ה'תשפ"ג

לקבוד ... נרו יאיר

החלטתי שכן אמסור שעור, אפלו שאני צדין חלש מהנסיצה; אני מקנה שבזכות זה אחזור לפוחות ואוכל להיות בעל תפלה ביום הכפורים.

תחטף זכות לפני יום הדין; לך להורים שלך, תבקש מהם שיברכו אותך וקבל על עצמך לדאג להם יותר, ואם יש מה לעזור - קח את הזכות הזאת בשבילך, תעשה להם את הספה, ותעזור להם במה שהם צריכים.

עזב את הדמיונות ותזהר שהנסיונות לא יתפכו לבזיונות; לא כדאי בשביל כמה דקות של תאנה לאבד את העולם הזה והעולם הבא. אתה תתבזה, לא תוכל להרים את הראש מרב בושות. שמר על עיניך, תזרק את כל הכלים שגוררים אותך לגיהנום.

גמר חתימה טובה.

...

לא עושים לי טובה בזה שמחתנים בישיבה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת האזינו, ח' תשרי, שלש עשרה מדות, שנת ה'תשפ"ג

לקבוד ... נרו יאיר

מה שעשו בחתנה של גיסך בישיבה - לא הוגן; אני מקנה שזה לא יקרה שוב.

אנחנו עובדים מאד קשה שאנשי שלומנו יוכלו לחתן בחנם בבית המדרש, והודו להשם שאנחנו כבר אוחזים כאן, שזה כבר לא בושא לאנשי שלומנו; כל התלמידים וכל התלמידות רק רוצים להתחתן בבית המדרש.

אנחנו מתנגעים כל כך כדי שאנשי שלומנו יוכלו להתחתן בזול, נשים עומדות ומבשלות, ואופות, זה בכלל לא קל להן; אשתי תחזי מבשלת את

העוף לכל חתנה, ואתה מגיע לך עם אכל מקיטרינג למשפחה שלך? ! הרי
התנו בפרוש שלא יכולים להביא כלום, למה אתה עושה לי את זה? !
לא אעלב שאת הילדים הבאים תחתנו באולם; לא עושים לי טובה
בזה שמחתנים בישיבה, בכלל לא קל לי השמחות בישיבה, אני עושה את
זה רק כדי לעזור לאנשי שלומנו שיוכלו לחיות בלי גנבות ובלי חובות.
החתנות בישיבה הן רק למי שלא רוצה כלום, הוא רק רוצה לחתן את
הילדים כפי שהקדוש ברוך הוא צוה.

...

הקדוש ברוך הוא עומד ומצפה לכל יהודי
בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת האזינו, ט' תשרי, ערב יום הקדוש, שנת
ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

היום בערב יום הכפורים זה לא זמן למכתבים, צריכים להתכונן ליום
הגדול; יום אחד בשנה שהקדוש ברוך הוא סולח על כל העברות.
מלה אחת אכתב לך, תדע לך שהקדוש ברוך הוא מאד אוהב את
היהודים; הקדוש ברוך הוא עומד ומצפה לכל יהודי, מתי הוא יבוא ויגיד:
"אני כבר הולך להיות טוב"; הקדוש ברוך הוא מצפה ומחכה, אולי עכשו
אנחנו נגיד: "אנחנו חוזרים"; כשיהודי אומר להשם יתברך: "אני אהיה
טוב", "אתנהג טוב" - הוא מנענע את כל הרקיעים.
שתהיה לך שנה מתוקה.

...

תענוג להתפלל עם אנשי שלומנו
בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת האזינו, י"א תשרי, [שם ה'], שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... גרו יאיר

שתהיה לך שנה מתוקה והלואי פעלת כל טוב.

הִיָּה לָנוּ חַג נִפְלָא, הִיָּה תַעֲנוּג לְהַתְפַּלֵּל עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. בְּשַׁעַה שֶׁהַבַּעַל תִּפְלָה מִתְפַּלֵּל לֹא מִפְּסִיקוֹת לְהַתְנוּעַע הַשְּׁפָתִים שֶׁל כָּלָם; רַבְּנוּ הַכְּנִיס בָּנוּ אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל תִּפְלָה וְהַתְּבוּדוּת, אֲנַחְנוּ מְנַצְלִים אֶת הַיָּמִים הַקְּדוּשִׁים בַּתִּפְלָה וְהַתְּבוּדוּת.

גַּם בַּהִפְסָקָה מָאד יָפָה לְרֹאוֹת אֵיךְ כָּל אֶחָד עֶסוּק בְּשַׁעוּרִים כְּסֻדְרָן שָׁלוֹ; תַעֲנוּג לְהִיּוֹת עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

בִּדְרָשׁת כָּל נִדְרֵי דִבְרָנוּ עַל הַמַּעֲלָה שֶׁל לַחֲיוֹת עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָכְתָּב לָךְ בְּקִצּוֹר. כְּתוּב בַּפִּסּוּק (וַיִּקְרָא טז, ל): "כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לִטְהַר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ", לְכַאוֹרָה, מֵהוּ כִּפֹּל הַלְשׁוֹן? כָּבֹר אִמְרַת 'לִטְהַר' אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם, מָה אִתָּה אוֹמֵר עוֹד פַּעַם לִפְנֵי ה' 'תִּטְהָרוּ'? ! אֲלֹא אֶפְשָׁר לְהַכִּין זֹאת עִם הַהִקְדָּמָה שֶׁרַבְּנוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֱמוּנָה, סִימָן לג): "עַל יְדֵי אֱמוּנָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִסְלַח לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ", אֶפְלוּ אֶחָד שֶׁמִּסְכָּן נִפֹּל לְבוּץ, הוּא מָלֵא בַּחֲטָאִים, אִם הוּא מֵאַמִּין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא בָּא אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאוֹמֵר: "אֲבֵא אֲנִי עוֹמֵד כָּאֵן לִפְנֵיךְ, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת טוֹב, אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְחַטֹּא, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת צַדִּיק; מֵה אַעֲשֶׂה, הַיֵּצֵר הָרַע קָשֶׁר אוֹתִי בְּאַזִּיקִים וְלִקַּח מִמֶּנִּי אֶת הַבְּחִירָה, אֲנִי נוֹפֵל לְעִבְרוֹת" - אִזּוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא סוֹלֵחַ לוֹ; זֶה מֵה שֶׁהַפִּסּוּק אוֹמֵר: "לִפְנֵי ה'" - אִם אִתָּה עוֹמֵד לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, "תִּטְהָרוּ" - אִתָּה מִטְהַר.

דִּבְרָנוּ עַל הַמַּעֲלָה שֶׁל חַיִּים עִם הַתְּבוּדוּת, אֲנִי מִקְנֶה שֶׁיִּכְתְּבוּ אֶת זֶה בְּאַרְיכוֹת מִיֵּלָה בְּמִלָּה; אֲנִי חַיֵּב לְרוּץ לְהַכִּין אֶת הַחַג.

הַיּוֹם בְּעֶרֶב יִתְקַים הַשַּׁעוּר הַשְּׁבוּעִי; נִדְבֵּר עַל גְּדֻלוֹת שֶׁל חַג הַסֻּכּוֹת לְעַבְדָּא וּלְמַעֲשֶׂה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִיָּנִים.

...

בשבת צריך להיות רק שמחה

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת האזינו, י"ב תשרי, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... נרו נאיר

בשבת תהיה רק בשמחה; בשבת אין כעס, אין עצבות, אין מרידות;
בשבת יש רק שמחה. הזוהר הקדוש אומר (תקוני זוהר, תקון מח) על הפסוק
(שמות לה, ג): "לא תבצעו אש בכל מלכותיכם ביום השבת", לא תבצעו את
אש ה'כעס' - ביום השבת; בשבת צריך להיות רק שמחה.

תעזר לאשתך להכין את השבת, ואל תקפיד על שום דבר. כמו כן אל
תשפח לתת לה מלים טובות, זה יגרם שיהיה לך שלום בית חזק.

תדבר אל הילדים שלך מקדשה, תגיד לילדים שלך שיזהרו ממנגלים.
אתמול מספר לי אברך, הוא שלח את בנו לעזר אצל אביו לבנות את הספה,
היה שם בחור חולה, הוא לקח את בנו וטמא אותו. הבן הגיע הביתה וספר
מה קרה לו, האבא אוכד עצות, הוא לא יודע מה לעשות, הוא חסר אונים;
הוא בוכה, מה אני עושה עכשו עם בני? השם ישמרנו.

צריכים לדבר אל ילדים, להגיד להם: "אם מישהו קורא לך לפנה
ורוצה לגעת לך באות ברית קדש תצעק 'הצילו!' תספר, ואם המנגל מפחיד
אותך שאם תדבר הוא יעשה לך משהו רע - אל תפחד, כי אותו אחד לא
יכול לעשות לך כלום; לו יעשו רע, יכניסו אותו לפלא".

תקנה ד' מינים לילדיך, שגם הם יאמרו הלל והושענות עם הד' מינים;
שיפעלו שנה טובה.

כעת בימים של ערב חג תבקש מהשם יתברך: "רבונו של עולם, אני
רוצה להרגיש טעם בספה, אני רוצה להרגיש את הקדשה של הספה, אני
רוצה לזכות לשבת כל השנה בצלך".

היום בבקר הייתי באהל, התפללתי בשבילך.

שבת שמחה.

...

פעם בשבוע תעשה כנוס למפיצים

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת האזינו, י"ב תשרי, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד האברך ... גרו יאיר, ליקווד

תמסר לכל אלו שעוסקים בהפצה שזה הדבר הכי גדול שיכולים לעשות לרגל השנה החדשה.

הקבלה הכי טובה לכבוד השנה החדשה היא לעסוק בהפצה, כי כמה אדם מסגל ללמד בשעה אחת? אי אפשר ללמד בשעה אחת יותר ממה שאפשר ללמד בשעה אחת, אבל אם מפיצים את הספרים והקונטרסים שמוהרא"ש כתב, תמצית מדבורי רבנו, ומאה אנשים הולכים ללמד תורה שעה אחת - אז יש לה בשעה אחת מאה שעות תורה, וכן הלאה, בלי סוף.

קח את הכמה האברכים, ... גרו יאיר, עם הבחור ..., והאברך ... - ותלכו ביחד, תתפרשו בליקווד לארפה ולרחבה; תרחמו על התושבים, שגם להם יהיה את החזיק היפה של רבנו.

יש לנו עוד שני נציגים טובים בליקווד, הבחור ... ואח שלו ...; תכנים אותם לחבורה שלך, תחמם אותם להפצה.

פעם בשבוע תעשה כנוס למפיצים, קח גם את אלו שעדיין לא הולכים להפצה, כך הם יהפכו למפיצים חדשים. תתחלקו עם האכל, שבוע אחד מישחו מביא קוגל, שבוע שני מישחו מביא עוגה, ושכל מפיץ יספר את הספורים שלו, גם את הספורים היפים על אלה שלקחו, וגם את הספורים היפים של בזיונות.

תקים צבא ואמה תהיה המפקד, ותשלח לי בכל שבוע דו"ח מהפלוגה שלך.

שבת שמחה.

...

תהיה אתה זה שמתחיל לתת מלה טובה

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קדש פרשת האזינו, י"ד תשרי, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... נרו יאיר

מאד אבקש ממך שלא תשכח מאשתי, אל תשכח לתת לה מלים טובות; בפרט שיש ביניכם כזו קרירות וכו', לא מדברים וכו', אתה מצפה שהיא כבר תתן לך מלה טובה, והיא עוד יותר מצפה; היא רוצה לשמע איזה רמז, איזה סימן שאתה אוהב אותה - תהיה אתה זה שמתחיל לתת מלה טובה.

כעת בערב החג פשאתה עסוק בהכנות לחג - תבקש מהשם יתברך שתזכה להיות בשמחה, זה העקר; אם שמחים נמצאים בקדשה. תפיץ גם את הגליונות ואת הקונטרסים; תהיה גם אתה מפיץ. שבוע טוב.

...

בערות השם יתברך

עצתו אמונה

אלוהים

אני רוצה להיות יהודי

רבנו שוכב על הרצפה ובוכה... "אני רוצה להיות יהודי, אני רוצה להיות יהודי!"

התלמיד הנאמן רבי נתן פותח את דלת החדר, הוא רוצה לראות את רבנו, הוא רוצה לשוחח עם רבנו, והוא עוצר! הוא רואה משהו נורא; רבנו שוכב על הרצפה ובוכה אל השם יתברך.

רבי נתן מקשיב, הוא רוצה לשמע, מה רבנו בוכה? מה קורה כאן? "אני רוצה להיות יהודי", "אני רוצה להיות יהודי!" רבי נתן לא מבין מה קורה כאן, למה רבנו בוכה...? רבי נתן ממתיך.

רבנו מתרומם ורואה שרבי נתן עומד שם, רבי נתן שואל את רבנו: "רבינו, למה רבנו בוכה? אני רוצה להיות יהודי?" הרי רבנו כל כך גדול, כל כך קדוש! הנה לא מזמן רבנו גלה לנו כאלה תורות קדושות, למה רבנו בוכה עכשו? אני רוצה להיות יהודי!" !

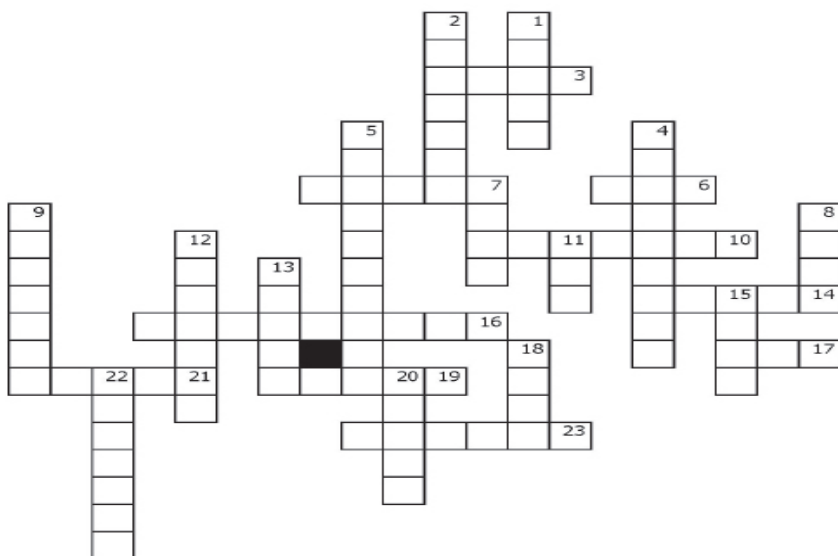

"רבנו של עולם, אני מבקש ממך, אני רוצה להיות יהודי!!!"

עונה לו רבנו ז"ל: "צריכים תמיד לבקש מהשם
יתברך להיות יהודי, כי כפה שזוכים לדעת ולהבין
- עדין לא השיגו כלום מגדלותו של הקדוש ברוך
הוא."

כל הילדים, באו נשיר ביחד: "רבנו של עולם אני
רוצה להיות יהודי, רבנו של עולם אני רוצה להיות
יהודי!"

האם למדת היטב את העצתו אמונה של חג הסוכות?

מאונך

מאוזן

1. במשניות יש סגולות אדירות, המח יוצא _
2. תקרא שוב את _ שכבר כתבתי לך
4. חזק ואמץ, תתחזק יותר ויותר _ שלך
5. הודאה להשם יתברך עובדת טוב יותר מכל _ ומכל הסגולות
7. _ שעורים כסדרן ותתבודד כך תזכה להרגיש טעם גן עדן
8. תבקשו מהשם יתברך שהבית שלכם יהיה בנוי על _
9. שהשפתיים שלכם לא יפסיקו להגיד _
11. תתפלל מתוך הסידור, אל תדבר בתפילה, כך יהיה לך הרבה _
12. לפני שאתה מתחיל קדוש תסתכל לתוך הגביע, זה תיקון _
13. הודאה להשם יתברך עושה _ חזקים
15. לך לפינה ותשיח את _ להשם יתברך
18. תישרף את קצה הפתילות ובשעת ההכנה _ על ילדים טובים
20. תשיר ותרקוד שיש לנו רבי _ לפנינו
22. ראה ללמד כל יום לכל הפחות את _
3. תודה ותהלל להשם יתברך ותבקש מהשם יתברך כל מה שאתה _
6. _ תועים
7. מיד בבוקר _ את עצמך להשם יתברך
10. רבינו אומר על ידי בקשת רחמים, זוכה לעשות _ טובים והגונים
14. לעבור כל יום על הפרשה יביא לך _ גדולה
16. באומן יש רק כתבת אחת _
17. לרגל השנה הבאה עלינו לטובה תקבלו על עצמכם לחשוב _ על עצמכם
19. בציון של צדיק _ פתוחים, התפילות עולות שם מהר מאד
21. ילדים הם ברכה, _ נותנים חיים
23. מי שלומד _ נהיה בשמחה